

**Nový český celovečerní film
ze současnosti
z autorské dílny Jan Hřebejk / Petr Jarchovský**

Hořká komedie o světě, ve kterém je ženský princip mocnější než mužský, měkké je mocnější než tvrdé a voda je mocnější než kámen.

**Slavnostní uvedení filmu do kin
5. září 2007**

ZÁKLADNÍ INFORMACE O FILMU

Režie	Jan Hřebejk
Námět	Petr Jarchovský a Jan Hřebejk
Scénář	Petr Jarchovský
Kamera	Jan Malíř
Architekt	Milan Býček
Kostýmy	Katarína Bieliková
Střih	Vladimír Barák
Zvuk	Michal Holubec
Hudba	archivní
Produkce	Michaela Kuchynková
Vyrobila	Filmová a televizní společnost Total HelpArt T.H.A.
Ve spolupráci s	RWE Transgas
Producent	Ondřej Trojan
Hrají	Aňa Geislerová, Táňa Vilhelmová, Nataša Burger, Jiří Macháček, Ivan Trojan, Roman Luknár, Klára Issová, Zuzana Fialová, Jiří Menzel, Věra Křesadlová a další
Film vznikl za přispění	Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie
Hlavní partneři filmu	TV Nova, HBO
Partneři filmu	Baťa, Volvo Auto Czech, Author, Alitalia, Diesel, Opavia-LU, Mattoni, ČPP a.s.
Natáčení	srpen 2006, jaro 2007
Stopáž	98 minut
Formát	1:1,85
Počet kopií	35
Zvuk	Dolby Digital
Uvedení do kin	září 2007
Cílová skupina	16 – 60 let
Žánr	černá komedie

O FILMU MEDVÍDEK

Příběh zasazený do současné Prahy vypráví osudy tří kamarádů, kteří se znají už od školních let. Mají k sobě velmi blízko, vzájemně se se svými rodinami navštěvují a jejich vztahy se zdají být idylické. Málokdo z jejich okolí, včetně jejich žen, však tuší, že všichni z nich mají tajemství, která zásadně ovlivní jejich další směřování. Co se stane, když přetvářky tajnosti a lži vyjdou na povrch? Vydrží jejich přátelství a manželství? A existuje takové kamarádství i mezi ženami?

Medvídek vypráví skutečné příběhy skutečných lidí. S lehkostí komedie nám ukazuje různé způsoby řešení manželských kotrmelců, vzpour a rozletů. A navíc

pro ženy má Medvídek významné poselství shodné s mottem v titulcích: „voda je mocnější než kámen, měkké je mocnější než tvrdé a ženský princip je mocnější než mužský“. Ženy prostě mají navrch!

Do kin přichází naše nejúspěšnější filmařská trojice posledních let, režisér Jan Hřebejk, scenárista Petr Jarchovský a producent Ondřej Trojan, s novým filmem Medvídek. Jak je u nich zvykem, film je směsicí zásadních dějových zvrátů a uvolňujícího humoru a gagů. Atraktivitu Medvídky posiluje prvotřídní obsazení: v hlavních rolích uvidíme Ivana Trojana, Jiřího Macháčka, Romana Luknára, Aňu Geislerovou, Táňu Vilhelmovou a Natašu Burger, skvělé vedlejší role vytvořili i Klára Issová, Zuzana Fialová a Jiří Menzel s Věrou Křesadlovou.

ROZHOVOR S JANEM HŘEBEJKEM - režisér

Odhalíte nám, proč se váš nejnovější film jmenuje Medvídek?

Medvídek – to může být roztomilá plyšová hračka, ale medvídek umí být taky divokou šelmou. Chtěl jsem, aby film v sobě měl všechny polohy, aby se pohyboval po linii od laskavosti k dravosti, aby byl nabitý emocemi i humorem. Abychom dokázali jak potěšit, tak vzrušit.

Jsou takové základní věci, jimiž lze publikum strhnout: Buď ho lze oslnit výpravnou podívanou, nebo mu odhalit, co nevěděli, nebo je pobavit tím, že jim předvedete něco, co důvěrně znají. Proč se divákům tak líbily Pelíšky?

Jsou tam totiž v poutavé formě zahalené příběhy, které nemusí být zábavné, když je člověk prožívá. Ale když se o nich vypráví nebo se na ně vzpomíná či dívá zvenčí, pak jsou nesmírně humorné. To je princip, o jaký nám jde.

Jak byste svou komedii charakterizoval?

Je o různých podobách lásky. Tři partnerské dvojice, ztvárněné Jiřím Macháčkem s Táňou Vilhelmovou, Romanem Luknárem s Aňou Geislerovou a Ivanem Trojanem s Natašou Burger, prožívají odlišný typ vztahu. Dá se říct, že film může být přínosný pro šestnáctileté, protože uvidí celkem spolehlivě, co je čeká. Můžou se bavit tím, že to ještě není na spadnutí!

Hlavními hrdiny jsou tři kamarádi z gymplu (a jejich manželky), a už tím jsme se snažili evokovat prvek klukovského přátelství, ať už v přátelském mejdanu, nebo v hádkách – vzdálenost od klukovských let je skutečně relativní. Třicátníci zase uvidí, jakým způsobem žijí, takže si můžou s hrdiny poplákat, a pokud takovým způsobem nežijí, taky se pobaví. Pro starší generaci to zase může být příjemná vzpomínka, protože už to mají za sebou.

Jako filmová dvojice zosobněná Věrou Křesadlovou a Jiřím Menzelem?

S paní Křesadlovou jsem se seznámil, když jsme natáčeli australskou část Horem Pádem. Jiřího Menzela obdivuji, je to jeden z mých režisérských vzorů. Obdivuji i jeho herectví. Viděl jsem kdysi v Činoherním klubu několikrát Penzion pro svobodné pány v režii Jiřího Krejčíka. Menzelova kreace tam byla nezapomenutelná. Věra Křesadlová a Jiří Menzel jsou svým způsobem zároveň symboly 60. let – člověk s nimi má nějak spojené tohle světlé období české kinematografie. Zároveň je v obou přítomna laskavost a životní nadhled, jak

jsem mohl osobně poznat. V postavách Romanových rodičů, jak je napsal Petr Jarchovský, je zřetelně znát právě takový nadhled nad vlastními slabostmi. Je to velice pozitivní dvojice. A pozitivního není nikdy dost.

Nejenže si užijeme klukoviny dospělých chlapů, i ženský živel je působivě zastoupený, ne? Lze tam cítit i ženskou solidaritu!

Kromě nejčastěji citovaných hereček Ani Geislerové a Táni Vilhelmové bych ještě připomněl Kláru Issovou, Natašu Burger a slovenskou herečku Zuzanu Fialovou. Že se to této ženské sestavě tak povedlo, je i zásluhou Petra Jarchovského - píše ženské postavy čím dál líp. Už od Pelíšků, kde byla nezapomenutelná Simona Stašová nebo Emília Vášáryová nebo Kristýna Nováková, se vlastně stále zdokonaluje. Mně pak komunikace s herečkami vyhovuje, protože nestavíme na vodě, stavíme na něčem, co je pravdivé v základech. Aňa se v Medvídkovi představí v tak protikladné roli, v jaké ji ještě nikdo neviděl.

Tušil jste předem, že tak věrohodně ztvární i postavu tak protikladnou k jejím předešlým?

Aňa je univerzální herečka. Může hrát fatální krásky i intelektuálky i přihlouplé cuchty – jako ve vynikající česko-anglické komedii Sklapni a zastřel mě nebo patologicky nemocného člověka jako ve Slámově štěstí. Ale to není hlavní hodnota jejího herectví. Ta hlavní je v tom, že divák zapomene, že je to jen herec. Dociluje se toho třeba i drobnými detaily. Například Táňa Vilhelmová, která je nedlouho maminkou, mohla uplatnit detaily mateřství. Ve filmu hraje celá řada dětí, i náš tehdy dvouměsíční Jonáš. Poměrně velkou roli dostala dcera Jiřího Macháčka Berta, tehdy čtyřletá. Autenticky působí na plátně okamžiky, kdy spolu hrají skutečný táta a skutečná dcera.

Nebyla z toho vaše manželka vyplašená, že bude Jonášek hrát?

On nehraje, on účinkuje! V břevnovském klášteře, kde se točila také část Medvídka, jsme potom Jonáše skutečně křtili – Prokop Siostrzonek, který ho filmově křtil, ho pokřtil o dva měsíce později i ve skutečnosti. Tamní prostředí máme rádi. Když jednou přišla manželka Lenka s Jonášem do kláštera, malý začal plakat. A tak ho v sakristii nakojila. Málokdo měl asi to štěstí, že kojil nebo byl kojen v sakristii břevnovského kláštera! A dnes nás těší, že máme malinkého Jonáška natočeného ve filmu.

Z filmu se zdá, že při natáčení byla pohoda a že jste se všichni dobře bavili.

Chtěl jsem herce maximálně zapojit. Točil jsem například v bytě přátel, kde jsem zažil leccjakou oslavu, takže jsem věděl, že si majitelé potrpí na klasickou hudbu. Když si tedy Aňa jednou zabroukala melodii z Čajkovského, lehce jsme tam našli CD s touto hudbou. Aňa si tím rozhodla stimulovat psychický stav své postavy – jakmile bude potřebovat plakat, pustí si to. A Čajkovského jsme pak ve filmu také použili. Totální improvizací byla též scéna chlapského mejdanu. Pouštěli jsme si v tom bytě Suzi Quatro a kluci při ní začali řídit a blbnout. Připadalo nám to tak unikátní, že jsme hned pustili kameru a nechali kluky improvizovat. Pak jsme už jen dotočili scénu, jak se k tomu chystají. Takovými detaily herci

ovlivňovali konečnou podobu filmu. Je příznačné, že si tam každý mohl dát něco osobního, že se účastnila malá Berta nebo že jsme natáčeli v bytech přátel. Prozradím něco, co je trochu košilatější, ale vlastně symbolické. Táňa Vilhelmová nechtěla být zcela ztotožňována se svou postavou, a tak už na kostýmových zkouškách prohlásila: „V žádném případě nebudu hrát ve svém oblečení!“ Nakonec skoro všechno hrála ve svém. Snažil jsem se totiž herce přesvědčit, že film zasáhne tím víc lidí, čím bude osobnější.

Postavy v Medvídkovi v sobě nesou optimistický náboj. Jako by říkaly: Žádná kaše se nejl tak horká, jak se uvaří.

Pozitivní je to jistě v tom, že si tam najdete humor a nadhled a nadhled postav nad sebou samými. Holky tam své přátelství ještě utuží a na všem je znát osobní vklad.

K charakterizaci snímku jste jednou užil také bonmotu: Medvídek je o Samotářích, kteří se oženili. Stojíte si za tím stále?

V Samotářích se podařilo zachytit mladistvost postav, proto asi ten film oslovil publikum i o generaci mladší. Znáte přeci lidi, kteří se chovají celý život jako důchodci, a pak takové, kteří si mladistvost dlouho udržují! A jsou v tom třeba i směšnější. Tím jsou naši hrdinové Samotářům podobní. Napadlo mě to i proto, že hlavní role mají taky Jiří Macháček a Ivan Trojan. I když hrají něco jiného, mladistvost zůstává. Proto jsem použil té nadsázky.

Už v mottu Medvídky se mluví o mužském a ženském principu. Znamená to, že spolu oba principy bojují?

Měl jsem hezký zážitek, když jsem viděl před patnácti lety komedii Woodyho Allena Manželé a manželky. V kině se vždycky strhl smích, za chvíli další. Zdálo se mi, že každé to zasmání se liší od předešlého. Dal jsem si pozor a zjistil, že se smějí jen kluci, když padl určitý fór, a holky vedle mě jen koukaly, čemu se asi smějí. Pak zase propukly ve smích holky a kluci si říkali: Co může být zrovna na tomhle vtípného! – A mým přáním je, aby tak působil i Medvídek, aby nabízel specifickou zábavu pro všechny.

ROZHOVOR S PETREM JARCHOVSKÝM - scenárista

O čem je pro vás scénář i film Medvídek?

Soukromě si myslím, že je takovou ztišenou pravdivou zprávou o lásce a přátelství.

Jak vymýšlíte prostředí pro postavy? Prostředí diplomata, prostředí galerie... Jsou to pro vás nějak přitažlivá místa?

Člověk se pohybuje mezi nějakou vrstvou lidí a my o ní podáváme zprávu. Samozřejmě je to odpozorováno ze života, aby každé postavě odpovídalo, čím se zabývá. První rodinka jsou nám mentálně blízcí lidé – hraje je Jiří Macháček s Táňou

Vilhelmovou, tedy „plebejci“. Pak přichází „buržoazie“ – Aňa Geislerová a Roman Luknár, a pak marťani – „feudálové“, šlechta, nevím jak je nazvat – ztělesňují je Ivan Trojan a Nataša Burger. Takhle jsme si pomáhali, když jsme stavěli schůdky těm třem kamarádům.

Říkal jste, že inspirací k tomuto filmu byl krom vašich životů a životů kamarádů i film Woodyho Allena Manželé a manželky. Projevilo se to v Medvídkovi i konkrétně?

Je to nepřímé ovlivnění. Allen vyprávěl vtipně a pravdivě o partnerských vztazích. Určitě nás ovlivňuje fakt, že lze vyprávět vtipný, štiplavý a zároveň zábavný a pravdivý příběh o mužích a ženách.

Myslíte, že by se měla kamarádovi říci trpká pravda? Ve filmu se přátelé radí, zda to udělat.

Ale Aňa ve filmu pěkně říká, jak by to mělo být! Já na to nemohu odpovědět, vždyť ten film je takový rébus! Nemůžete chtít odpověď. Každý si musí odpovědět sám. Jako v životě.

Zobrazujete s Janem Hřebejkem mužský svět, ale vcitujete se i do ženských duší, až se zdá, jako byste si více vážili ženských schopností. Je to tak?

Myslím, že film nenadržuje ani jedné, ani druhé straně. Aspoň to nebyl náš záměr. Ale protože jsme s Honzou Hřebejkem chlapi, snažíme se, abychom se nějak vcítili do toho druhého světa. Abychom nepodváděli a nedělali rychlé závěry. Jsou fáze života, kdy vás napadne, že ke střídání stráží došlo, aspoň na úrovni domácností. Kdo má větší životaschopnost, kdo se dokáže zvednout a ustát náročné životní situace – to jsou vlastně holky.

V čem jsou muži jednoznačně lepší než ženy?

To je otázka, na kterou neumím odpovědět. Chlapi si asi dokáží udržet přátelství z dětství, přátelství mezi ženskými je možné a může být velmi silné, ale není stejného druhu. A to je taky báze filmu. Zrada, pokud se stane, nebo konflikt mezi mužem a ženou kontaminuje pak i starší přátelství.

Jednou ze stěžejních scén je mejdan, kde si tři kamarádi spolu zatančí. Je to běžná zábava?

Víte, to jsou kluci, kteří se znají od gymplu. A když se seznámili, bylo jim čtrnáct a půl. To je doba, kdy něco takového může být celkem běžné, když jsou na mejdanu stádečka koloušků a holky se tam nevyskytují. A třicátníci čtyřicátníci si mohou vzpomenout na svá raná léta, kdy byli ve stádečku koloušků.

Jste rozjetý tvůrčí tým. Sotva dokončíte jeden film, už pracujete na druhém. Co to bude?

Oslovily nás tři staré povídky Petra Šabacha z předrevoluční sbírky Jak potopit Austrálii, kde jsme našli námět pro náš společný film Šakalí léta. Ještě jsme v té knížce měli schované tři povídky. Takže v létě podle nich chystáme točit čistou komedii s řadou skvělých herců. S mnohými z nich jsme ještě nespolečně pracovali. Na to se velice těším.

Retro?

Ano, ale jenom lehké - 90. léta, období vlčího kapitalismu u nás.

ROZHOVOR S ONDŘEJEM TROJANEM - producent

Tým Hřebejk – Jarchovský je obrovsky úspěšný. Určitě už není složité sehnat peníze na jejich filmy, je to tak?

Představte si, není to tak. Více jak třetinu rozpočtu musím pokrýt z takzvaných měkkých, tedy neinvestorských peněz, které nám neseberou procenta z výnosů. A ty se nehledají na ulici. Je to dřina a stres z nedostatku času. Už ze scénáře lze ovšem vytušit, kolik film může utržit, a kolik tedy do něj můžeme investovat vlastních peněz. K filmům této dvojice přistupuji jako investor, a tím se doba na shánění financí hodně krátí.

Jako producent jste tentokrát spolupracoval s televizí Nova. V čem byla ta zásadní změna oproti spolupráci s Českou televizí?

Bylo to velmi pružné, rychlé jednání. Domluvili jsme se vlastně během hodiny. Smlouva je jednoduchá, to jsou velká pozitiva. Navíc Nova není koproducent, jenom si předkoupila práva na televizní vysílání. Veškerá zodpovědnost za film tedy leží pouze na bedrech naší společnosti.

Pro vás jako pro producenta je dobré, že máte takto nakročeno a že můžete obě televize třeba střídat jako koproducenty...

Pokud jde o tvůrčí stránku, nechceme si do práce nechat mluvit od žádné televize. Tak byla pravidla nastavena i v minulosti a to je u obou televizí obdobné.

Jste nejen producentem, ale zároveň také režisérem. Když tedy za vámi přijdou pánové Hřebejk s Jarchovským se svou vizí, přijmete je bez připomínek, nebo máte nějaké dramaturgické připomínky?

Film je od začátku do konce tvůrčí proces, oba ti kluci si přejí vzájemnou komunikaci, film je dílo kolektivní. Každý film má jiný vývoj, u každého se objeví v různém stupni vývoje jiný zádrhel, kterým Honza říká skryté pasti. U Medvídky byl tentokrát dlouhý, ale o to zajímavější proces ve střížně. Zkrátka dlouho se hledala přesná míra, jak příběh vyskládat, aby proporčně dobře fungoval. To je ale při paralelním rozvíjení více dějů běžné. Medvídek je o příbězích dvojic. Každá si svůj život šmodrchá tak nějak po svém a na konci se ty šmodrchanice pěkně propletou. Aby emocionálně fungovaly, museli jsme hledat, jak se mají příběhy vedle sebe skládat, kdy je ideální se od jedné dvojice odpoutat a navázat se na jinou. Honza se často nechává inspirovat situacemi, které vznikají přímo na place, a tak se někdy ukáže, že scény, které působí ve scénáři jako stěžejní, třeba vlastně nejsou tak důležité. A naopak. Scéna, která je ve scénáři přechodová, může docílit daleko silnější nebo pravdivější emoce, většího humoru, napětí, absurdity. To se ve filmu stalo na několika místech. Bylo to dobrodružné a zajímavé. Osobně mě tato etapa stála dost velké úsilí, protože jsem jí chtěl být přítomen a nápomocen. Velkou výhodou Honzy Hřebejka je, že umí tyto situace předvídat, takže pro stříh jsme si tentokrát už dopředu stanovili více času, což se nám, věřím, vyplatilo.

Co se vám například na Medvídkovi líbí? Třeba pojetí mužského světa, anebo ženského?

Líbí se mi, že je tenhle film bipolární, že je v něm svět mužský a svět ženský. Vlastně mě baví, že mužský svět dostává v Medvídkovi trošku za uši. Ženské se ukazují jako odolnější plemeno. Mě sebeironie vždycky bavila a v Medvídkovi je. Což je velmi humorné.

Jste objevitel Ani Geislerové, která poprvé hrála ve vašem filmu Pějme píseň dohola. Co říkáte jejímu vývoji?

Je v ní velmi přirozený talent a postavy, které hraje, velmi přirozeně vytváří. Přitom její role jsou neobyčejně pestré. Mně se moc líbí oblouk, jakým se vypracovala v Medvídkovi. Začíná jako odevzdaná manželka nochnající teploučký domov pro svého chotě, ale je v ní skryta touha se realizovat. K tomu nakonec dojde. Stane se z ní úspěšná a životem naplněná mladá žena, a to je velmi povzbudivé.

Věra Křesadlová se komedií Doblba! a Medvídkem vrátila k filmu. Jak ji v Medvídkovi vnímáte?

Mám typ razantních ženských moc rád. Vytvořili s Menzelem kontrastní, zajímavý, a přitom harmonický pár, takže se pěkně doplňují. Znímám několik takových párů, kdy je ženská razantní a chlap zase spíše přemýšlivý, takže si dokážu představit, že jim to spolu ladí. Jang a jing, oheň a voda...

V Medvídkovi jsou nejrůznější typy mužů a žen. Také se vám to jeví tak, že každý jednotlivec reaguje na problémy odlišně?

Každé pohlaví má jiný úhel pohledu na věci, na jejich důležitost, na žebříček hodnot. V řešení každodenních drobností se toho nasčítá víc, než když se řeší problémy zeměkoule. Obojí se doplňuje nebo někde kříží. A také o tom je náš film. Samozřejmě, že osobní naturel při tom hraje podstatnou roli. To říkám proto, aby to nevypadalo, že Medvídek pouze generalizuje ono Ženské a Mužské.

Myslíte, že lze Medvídka označit jako komedii?

Je to film udělaný s velkým nadhledem, k němuž jsme svými životními zkušenostmi dorostli. Určitě se při něm diváci nasmějí, přestože se herci nekopou do zadků a ani nekloužou po banánových slupkách. A zároveň se v Medvídkovi i trošku poznají. A koneckonců v Medvídkovi se trocha opravdové grotesky, či jak mi říkáme nefalšované švandoprdky, taky najde!

ROZHOVOR S KATARÍNOU BIELIKOVOU – kostýmní výtvarnice

Musí být kostýmní výtvarník při natáčení v pozoru na place?

Když herec nastupuje v kostýmu poprvé před kameru, snažím se vždycky být u toho, kolikrát i na poslední chvíli něco změním v reakci na hereckou akci. V tom mi vyhovuje metoda Honzy Hřebejka, který se snaží až do konce být otevřený novým podnětům. Když pak už kostým ve filmu žije, jsou tam od toho další kostymérky, moji lidé, kteří

vyžehlí pomačkané nebo správi, co se roztrhlo. Ale kostým sám vzniká do první přijaté klapky.

Byl Medvídek pro vaše povolání něčím odlišný oproti jiným filmům ze současnosti?

Medvídek byl jiný v tom, že typ lidí znázorněných těmito postavami je mi nejbližší. Kolem mě jsou totiž lidé ze stejné společnosti a podobných osudů a profesí, takže postavy z Medvídky mi byly velice blízké. Kdežto u jiných filmů jsem musela studovat realitu, aby odpovídala té, do jaké jsou postavy zasazeny. Vycházela jsem ze svého vnitřního poznání, ani jsem to nemusela racionálně rozebírat, spíše jsem intuitivně vnímala emoce postav. Spolehla jsem se na to, že mám toto prostředí tak zažité, že mohu vycházet z intuice.

A co postava Ivana Trojana, který představuje diplomata...

Tam jsem musela studovat diplomatický protokol, jak ho předepisuje Ministerstvo zahraničních věcí. Snažila jsem se dodržet logiku věci, ale jinak v Medvídkovi nevidím příliš sociálně rozvrstvené postavy. Lékař a majitel galerie jsou v dnešní době v jedné sociální skupině. Šlo tam spíše o charakteristiku toho, kdo jaký význam svému oděvu přikládá. Zajímavý je rozdílný přístup postav ke svému zevnějšku, a to jsem se snažila zachytit.

Třeba role Ani Geislerové se ve filmu promění. Projevilo se to i v jejím oblečení?

Prochází tam velkou osobní krizí, kdy se jí zhroutí dosavadní způsob života a ke konci si hledá nový způsob existence. Proto asi opouští i pseudoromantickou polohu, v níž jsme ji drželi na začátku, opouští zdobnost. Dostává se do racionálnější polohy, ke sportu, k jinému přístupu k životu, a to se odrazí i v oblékání. Je potom jednodušší a výraznější.

Je složitější historický film, nebo film ze současnosti?

Historický film je v českých podmínkách vždycky velice složitý. Je to totiž otázka peněz. Ale myslím, že způsob přemýšlení o kostýmu by měl být v podstatě stejný pro jakoukoliv dobu. Pro mě je kostým hlavně psychologie, charakteristika. Estetika, dobové prvky a určení módních období jsou jenom prostředky k charakterizaci postavy. Jak v historickém filmu, tak ve filmu ze současnosti je samozřejmě obsažené výtvarno. V historickém jde kostýmní výtvarník víc po stylizaci, ale i v současném filmu se třeba barvou snaží vyjádřit atmosféru a charakter.

Jak se vám spolupracuje s Hřebejkovým štábem?

Děláme s Honzou spolu už asi deset let, taky spolu děláme divadlo. Jsem už naučená na to, co ode mne Honza chce, a on tuší, co mu nabídnu. Mívá kolem sebe stejný štáb, takže jsme na sebe zvyklí a dělá se nám dobře. Odpadá tam seznamování a víme, jak můžeme spolupracovat.

ROZHOVORY S HERCI FILMU

JIŘÍ MACHÁČEK (Jirka – soukromý galerista)

Představíte nám svého Jirku?

Můj čtyřicátník Jirka si pronajal galerii a doufá, že bude galeristou. Díky své katolické výchově je nucen setrvávat v pozeňnaném manželském svazku, i když ten svazek nefunguje. Z mého pohledu je film nejvíc o lásce a o tom, jestli přátelství není někdy víc než láska. I přátelství je ovšem poznamenáno těmi všemi problémy, jimiž se prokousávají jednotlivé rodiny.

Pan režisér vás donutil k docela velké změně image – máte vousy a silné brýle. Jak jste se líbil sám sobě a jak dcerce, která si ve filmu taky zahrála?

Vousy nemám moc rád, ale přivítal jsem je, protože jsem se cítil jako někdo jiný, přestože má postava má stejné křestní jméno. Vždycky vítám, když se můžu na roli lehce zprznit. I brýle jsem přivítal – ještě nikdy jsem v nich nehrál. Fyzické změny se mi líbí. S dcerkou jsem začínal natáčet v obavách, protože bych nechtěl, aby se z ní stalo takové herecké rozmazlené dítě, o které se celý štáb bojí a všichni mu říkají, jak je úžasné. A ono pak začne být ve svých šesti letech závislé na hraní a obtěžuje rodiče tím, že chce další natáčení. Toho jsem se obával, ale musím říct, že mi byla nakonec lepší partnerkou, než jsem čekal.

Co je typické pro režijní práci Jana Hřebejka?

Hrdinové filmu se věkem přiblížili Hřebejkovu reálnému věku a on se možná snaží čím dál tím víc vyprávět příběhy, které jsou bližší jeho vlastnímu životu. Nakolik je to naopak vzdálené jeho soukromému životu, to ví lépe on než já. Mně se natáčení líbilo, měl jsem z té práce radost. I lidi, které Jan Hřebejk obsazuje, mám rád. Dokonce jsme s Romanem Luknárem opravdu během natáčení bydleli spolu. Nejdřív v jednom, pak v druhém penzionku. Abychom se sžili. Možná jsme se až trochu vymkli režii, že jsme šli dál, než režisér předpokládal.

Ve filmu se vyhraňují oba póly – ženský i mužský. Ale jako by Jan Hřebejk trochu nadržoval ženám...

Může se to tak zdát. Ale na druhou stranu o něm vím, že je gentleman a že to není jen tak pronic zanic. A druhou pravdou je, že je to vlastně žena, kdo řídí svět. Muži se ovšem umějí lépe vestoje vyčůrat a ženy zase rodí děti, takže i kdybychom čůrali za letu, nikdy je nepředstihneme!

Ve filmu máte skvělou příležitost užít si pánský mejdan. Vypadá to opravdu na pánských mejdanech tak, že nakonec tančí muži sami se sebou? Není to neobvyklé?

Vycházeli jsme z toho, že jsou ti kluci spolu už od školních lavic, tak jsme si povídali o tom, jaké to bylo na gymplu, jaké jsme měli spolužáky a jak jsme se bavili. Přitom jsme vymýšleli, jak se lze různě odreagovat a co všechno by se dalo na takovém večírku dělat. Napadaly nás takové věci, které šly kolikrát ještě

dál, za hranici scény, která se dostala do filmu. Myslím, že je normální, když se sejdou tři kluci, že se třeba takhle baví. Na konci té scény je vidět, že ti kluci spolu končí dokonce v posteli!!!

Poslyšte, jste známý vtipálek a recesista, nevymýšlíte si trochu? Raději řekněte, jak jste docílili pohodové atmosféry filmu, přestože v něm jsou dramatické situace. Dokážete být celá skupina těchto herců pohodovou partou i ve skutečnosti?

Pokud se naše vztahy zdají pornografické, tak je to jenom v rámci pohody, abychom si zahráli a abychom v tom filmu byli tak nějak přirozeně ... v pohodě...

TÁŇA VILHELMOVÁ (Vanda – Jirkova žena)

Představíte nám vaši roli?

Moje Vanda je manželka Jirky, kterého ztělesňuje Jirka Macháček. Moc jsem chtěla, aby byla taková živočišná, aby působila jako neřízená střela. Úklid a podobné drobnosti Vanda nebere vážně. Má malé dítě, ale už by se ráda po mateřské zase dostala mezi lidi, chce žít a podnikat, třeba v cukrárně, nebaví ji být ženou v domácnosti. Cítila jsem ji jako energickou ženu, velmi „svou“.

Neměla byste chuť do podnikání jako vaše postava?

Myslím, že ne. Potřebovala bych k tomu parťáka, který by uměl všechno to papírování a vyřizování. Mě by možná bavilo stát za pultem... S tím mám zkušenost – s Aňou Geislerovou a Petrem Butkem míváme Vánoční bazar, kde tři dny prodáváme. Zjistila jsem, že je to pěkná dřina, stát každý den za pultem, být neustále mezi lidmi, nabízet a prodávat. Takže už nemůžu říct s takovou jistotou, že bych opravdu ráda každý den prodávala. Asi je nejlepší být jen majitel a chodit ráno zkontrolovat, jak jdou kšefty. A na všechno mít lidi.

Ale takhle to Vanda ve filmu vyřešila!

...což je fajn. Možná by se mi líbilo jen jeden den prodávat jen tak pro potěšení, že bych tam potkala štamgasty a kamarády.

Proč asi není filmové manželství Vandy a Jirky právě nejharmoničtější?

Zřejmě se potkali dva lidé zcela odlišní. Zpočátku je to přitahovalo. On pro ni musel mít přitažlivost svou precizností, smyslem pro řád, ona zase lákala svou živočišností. Neměli však vůbec nic společného, takže okouzlení rychle vyprchalo. Vanda by se asi hodila víc k nějakému trampovi, kterému by nevadilo, že je doma nepořádek.

Jaký máte vy vztah k pořádkumilovnosti?

U nás doma máme pořádek. Není to díky mně, ale díky paní, která u nás uklízí. Dobře jsem si to zařídila! Kdybychom ji neměli, vypadalo by to u nás možná jako u Vandy... jenomže nepořádek mi přece jen vadí. Kdybych přišla domů a bylo by všechno vzhůru nohama, nedalo by mi to. Ne že bych byla pořádníček – jsem něco mezi tím. Jsou dny, kdy je mi to jedno, a pak najednou bouchne kotel – a všichni musí uklízet. Teď, hned. Abych předešla tomu, že všechny budu komandovat a dirigovat, máme na úklid paní.

S Aňou Geislerovou už jste leccos společně odehrály a taky jste spolu ve Vánočním bazaru. Musíte být báječně sehrané.

Myslím, že jsme každá jiná. Rozumíme si zřejmě právě proto, že jsme dva protipóly. Zdá se, že si všichni představují, že bez sebe neuděláme ani ránu, ale byli by překvapeni – my se spolu zase tak často nevidáme. Po filmu Šťěstí od Bohdana Slámy jsme se dlouho neviděly. Proto bylo příjemné, že jsme se setkaly u Honzy Hřebejka. Každá má úplně jiný přístup k herectví a zvláštním způsobem se to doplňuje, prolíná. Asi nás baví jedna druhou sledovat. Kromě Vánočního bazaru nebo toho, že obě máme děti, by se nenašlo moc společného. Máme tak rozdílné životy, že je pak fajn, když se setkáme při práci.

Medvídko si vysloveně užíváte, třeba ve scéně holčičího tajnůstkářství s Natašou Burger... Jako byste to znala i ze skutečného života.

V naší rodině jsme my ženy velcí spojenci – já s mojí mámou, moje máma s její sestrou, její sestra se sestřenicí - jsme zkrátka tlupa. Zvláštní je, že i můj bratr si vybral za ženu úplně stejný typ. Ne nadarmo se říká, že muži si vybírají manželky podle své matky! On přitom nikdy nesnášel dámské rodinné večírky, kde ženské řešily, jak to mají doma s manželem, jaký je který manžel nebo která kamarádka je slepice. Takové klasické drbání on nesnášel. A nakonec si vybral ženu, která to miluje! Když se všechny ženské sejdeme, zajedeme do Aše, odkud pochází celá naše rodina. Bratr už tam radši vůbec nejezdí – a i můj muž už začal ubírat, je to totiž jen o ženském krafání a chlapy tam nikdo nepustí ke slovu. Takže si dovedete představit, že u té tajnůstkářské scény bylo úplně jasné, z čeho můžu čerpat! Už když jsem si to četla, říkala jsem si: Přímou to vidím! Nemůžu sice říct, že bychom v rodině měli takové velké tajemství, jaké ve filmu na mě vybalí Nataša Burger, ale styl svěřování znám moc dobře - jak se jedna druhé svěřuje a ta druhá to s tou první prožívá a už se těší, jak to pošle dál!

S Natašou jste jediné, které jste si pro roli nenechaly své pravé křestní jméno. Proč?

Mně to vadí z technického důvodu, vyhazuje mě to z role. Pravda, když jsme točili s Jiřím Strachem televizní drama Operace Silver A, moje postava se jmenovala Táňa. Protože film byl podle pravdivé události, jméno stejné, jako je moje, jsem si výjimečně nechala. V Medvídkovi Honza Hřebejk původně jména postav proházal, třeba Ivan Trojan hrál Romana, Roman Luknár měl hrát Jirku. Pak v tom ale nastal zmatek – mluvilo se o postavě a třeba Jirka Macháček si myslel, že se mluví k němu.

Co je vám sympatické na režírování Janem Hřebekem, v čem je jiný než ostatní režiséři?

U něj je dovoleno úplně všechno. Myslím, že se natáčením baví, že si ho užívá. Má rád herce. Ať si někdo z nás vymyslí cokoli, Honza se úplně tetelí, jak rychle to chce na place realizovat. Dává velký prostor improvizacím a to je vždycky příjemné. Režiséři buď improvizace nechtějí, nebo jim prostor sice dají, ale ve střížně vezmou zpátečku a ufiknou je. Dnes už si málokdo dovolí improvizovat.

Takže jste si filmování vychutnala!

Bodejť by ne, vždyť Medvídek měl takové hráče, že byla hned odezva na každý nápad. Víte, existuje plno výborných herců, ale mnozí neumějí improvizovat, zatímco tady byli všichni na improvizaci přímo nadřzení!

Máte raději filmové, nebo divadelní role? V obojím jste obdivována.

Divadlo je pro mne náročnější už proto, že mám malého Františka. Do filmového natáčení jsem zase skočila po hlavě, ale k divadlu mám respekt, tomu je nutné se věnovat ještě víc než filmu. Tři měsíce zkoušení na divadelní představení je náročné na čas. U filmu můžou hrát i naturšiči, když mají smysl pro rytmus a jsou fyzicky zajímaví. U divadla je důležitá technika i dostatek energie. Jsou to rozdílné světy. Pro mě je hlavně důležité, aby mi zůstalo to „hraní si“, pohrávání.

Na to potřebujete energii. Kde ji nabíráte?

Jsem asi energický člověk, myslím, že mám od přírody energie docela dost. Nebaví mě být chciplá. Někdy musím energii i brzdit. Ale teď mi asi můj jeden a půlletý František přebytek energie vezme, takže se to zkoriguje samo.

KLÁRA ISSOVÁ (Ema – Jirkova švagrová)

Mohla byste představit dívku, kterou hrajete?

Moje postava Emy je tak úzkostná, až má určitý komunikační problém. Nechtěli jsme s Honzou Hřebejkem stanovit nějakou diagnózu, ale říkali jsme si, že je to hodně citlivá bázlivá osoba, uzavřená do svého vnitřního světa, která má pak i problém jít mezi normální lidi, vyjít ven. Proto se raději pohybuje jen v kruhu svých blízkých, své rodiny. K její rodině patří její sestra Vanda, kterou hraje Táňa Vilhelmová, a sestřin manžel, jehož představuje Jiří Macháček.

Muselo být obtížné převtělit se do takové zvláštní, ale přitom přeci jen trochu pochopitelné postavy...

Bylo to těžké, protože Ema je někdy až trochu bláznínek. Museli jsme s režisérem ve velice krátké době najít hranici, kam až v její přecitlivosti zajít a jak to všechno věrohodně vyjádřit. Musím říci, že mi hodně pomohlo, že jsem se celý den soustředila v posteli, takže na natáčení už jsem jezdila velmi do sebe uzavřená, schoulená. Chtělo to hlavně ponořit se do nitra postavy - a nevystupovat z postele.

Nemusela jste tedy studovat knihy o psychických problémech, nepotřebovala jste se nechat zavřít někam na kliniku a neměla jste ani žádný vzor, podle něhož byste si stříhla tak obtížnou roli?

Konkrétní vzor jsme neměli. Měla jsem jednu schůzku s psychologem, s nímž jsme si upřesnili nějaké věci. Říkal mi, jaký je rozdíl mezi schizofrenií a úzkostnou osobou, kdy člověk už má opravdu stanovenou diagnózu, a kdy ještě ne. Učil mě, jak si představovat takové úzkosti, jak takoví lidé přemýšlejí, jak vypadá jejich vnitřní svět. Na příkladech jsme si ukázali, jak takoví lidé mohou

jednat a co jim asi běží v hlavě, že ta úzkost je tak veliká, že ji nemohou překonat, ale jinak žijí normálním životem.

O čem pro vás Medvídek je?

Jednoznačně o komplikovaných vztazích. Když jsem četla scénář, hned jsem viděla, že je hodně ze života. Nacházela jsem tam podobnosti ze svého okolí. Každý člověk má svůj život, prožívá jinak životní komplikace a někdy je těžké porozumět i těm nejbližším. Nedá se odhadnout, kam až lidské jednání dojde. Mně se líbí i motto. Jak ve filmu říká Ivan Trojan: Někdy stačí vlastně jenom věci přijmout a nesnažme se je pochopit.

Zdá se, že ženský živel má ve filmu trochu navrch. Myslíte, že ženy jsou lepší než muži?

Jistě by se našlo hodně rozdílných věcí. Muži i ženy umějí být skvělí. Muži neumějí rodit, v tom jsou ženy lepší – pokud ovšem nejde o film s Arnoldem Schwarzeneggerem.

Hrajete s mnoha předními českými režiséry. Co vás zaujalo na práci Jana Hřebejka, v čem je výjimečný?

Práce s ním je samozřejmě jiná než s jinými režiséry. Já ho vlastně paradoxně znám už z divadla, on mě jako první oslovil a vlastně dostal k divadlu. První věc, kterou jsem po studiu divadla dělala, byla právě s Honzou Hřebejkem. Takže jsem trochu věděla, jak se s ním pracuje. Výhodou tedy bylo i to, že jsme se znali, vždyť jsem do týmu kolem Medvídky vstoupila těsně před natáčením. Je příjemné, že rád vyhledává improvizaci, že si vybírá herce a pak s nimi opakovaně spolupracuje. Lidé se pak už znají a on už jim může dávat volnost.

ROMAN LUKNÁR (Roman - gynekolog)

Co prozradíte o své postavě?

Moje postava Romana, lékaře, gynekologa, je podobně jako další postavy vzata ze života, podobá se lidem, kteří chodí mezi námi. Mám kamaráda gynekologa, s nímž jsem před prací na roli hodně konzultoval. Radil mi, kudy se můžu pohybovat, aby to bylo uvěřitelné a abych to nepřehnal.

Bylo to nutné? Vy tam přeci tolik gynekologické praxe nemáte!

Šlo spíš o pocit – co má ten člověk v hlavě, a v sobě, když dokáže dělat to, co dělá, a myslí si, že je to správné. On už je takový, že se mu líbí holky, ale má je přitom všechny upřímně rád. Jenomže vůči holkám i manželce je to tvrdé.

Jak vnímáte celý příběh?

No – je to o nás. Je tam hodně z osudů našich kamarádů. Já sám jsem nic takového neprožil, ale mnozí moji přátelé ano. Je to vlastně krutý příběh, ale Honza Hřebejk ho podal tak, že je to příjemné. Je to vyprávění, které vás chytne od samého začátku. Když jsem film poprvé viděl celý, byl jsem celou dobu

napnutý, co bude dál. Možná jsem čekal, že se budu smát, ale nesmál jsem se, je to ve skutečnosti smutné, ale smutek vlastně necítíte, je jakoby setřený. Najednou je konec a na tváři zůstává úsměv.

Ve filmu stojí muži před dilematem: má se přátelům říkat pravda, ať je jakákoliv?

Myslím, že ano. Jinak už to není tak přátelský vztah, už tam není upřímnost. Ve filmu to kamarádi probírají a uvažují, za jakou cenu mohou třetímu z nich říci tvrdou a trpkou pravdu, jak moc mu mohou ublížit, a zda ho mohou ztratit. Je ale třeba to zvážit. Budu lhát, a taky něco ztratím... Je potřeba o problémech mluvit. Lidi spolu neumějí komunikovat. Proto se páry po letech spolužití rozcházejí. Láska odejde, zevšední, jsou jen povinnosti. Jak přátelé, tak partneři doma by si měli povídat.

Už podruhé je vám filmovou partnerkou Aňa Geislerová. Už jste tedy sladění, je to harmonie?

S Aničkou už ani nemusíme nic hrát. Je to s ní takové přirozené. Mám ji rád a moc se mi líbí jako herečka a jako žena. A je to moc dobrá kolegyně, je úžasné mít vedle sebe takového člověka jako Anička. Výborně si rozumíme.

Trojice mužů je v ději provázána s trojicí žen. Co soudíte vy o druhém pohlaví?

Nejsem feministka, ale držím palce ženám. Přestože my umíme lépe pít pivo, kouřit, pobýt dlouho s kamarády a nespěchat domů. Já už to mám všechno za sebou, vím, o čem mluvím. Myslím, že už jsem dozrál a že jsem začal ženy trochu chápat. Teď dělám všechno možné, aby se moje žena Lola mohla uvolnit a cítila, že jsme rovnocenní partneři. Dnešní svět je přece úplně jiný než svět našich dědů, a přitom mužská část společnosti celé země pořád žije jako někde ve středověku, kdy jim žena musí sloužit. I když se o rovnocennosti mluví už hodně dlouho, v praxi to tak není. Na Slovensku to cítím ještě víc než tady v Čechách. Nevadí mi tedy, že ve filmu působí ženy jako silnější.

Jan Hřebejk prý vítá i improvizaci. Co třeba je v Medvídkovi improvizovaná scénka?

Třeba když se trojice dospělých chlapů sejde po oficiální slavnosti ve vinárně. To se pak všichni tři uvolní a blbnou, vrátili se do klukovských let. Právě tak to obvykle u dospělých mužských bývá – ukáže se, že umějí být jako děti. Celou tu scénu mám moc rád, před projekcí jsem se na ni moc těšil a byl jsem zvědavý, jak do filmu zapadne. Vznikla totiž náhodně, když byla v natáčení prodleva a čekalo se na filmový materiál. Objevili jsme gramofon a staré vinylové desky a začali jsme je nadšeně prohrabávat: „*Koukej, tahle báječná deska! A pamatuješ na tuhle melodii?*“ Někdo pustil Smokie a jako by to bylo na povel - začali jsme blbnout. A Honza Malíř, kameraman a taky muzikant, řekl: „*Kluci, to musíme natočit, to je vono! Tady je konečně vidět, že jsou to tři kamarádi!*“

Zdá se, že jste si při práci užili i legraci...

Takové uvolněné bylo celé natáčení. S Honzou Hřebejkem je to vždycky tak – těším se na každý den. Když se ráno probudím, už se usmívám – jsem zvědavý, co nového se na place bude dít. Pro mě osobně je asi nejlepším režisérem, jakého jsem dosud potkal. Povídá si s hercem o postavě, ale nechá mu potřebnou volnost, nezkouší, takže to není přezkoušené. I kamera a celé vyprávění je takové polodokumentární, hodně civilní, a to mi všechno vyhovuje. Mám pocit, že vůbec nic nehraju – poprvé se mi to stalo už v Krásce v nesnázích. A teď zase. Předtím jsem nikdy nic podobného nezažil.

AŇA GEISLEROVÁ (Anna – Romanova žena)

Na jakou postavu se ve vašem podání mohou diváci těšit?

Hraji Annu, manželku Romana, kterého ztělesňuje Roman Luknár. Anna je, řekla bych, v pozitivním slova smyslu pokorná, ale má své limity. V jistém směru dokáže velmi racionálně uvažovat. Co si vysnila, to se jí nepovedlo: toužila po dítěti. Když se to nepodařilo, soustředila se na péči o manžela a zcela se mu podřídila. Možná kdyby se na svého muže zavčas vybodla, dopadlo by to lépe...

Je film nejen o lásce a zklamání, ale i o naději?

Film je o vztazích mezi lidmi, mezi partnery i přáteli. A ve vztazích je všechno to ostatní, láska, deziluze a zklamání, emoce i něco komického... Všechno tam patří, těžko lze ze života něco vyjmout.

Jste jako herečka schopna velkých proměn. V Medvídkovi jste se skvěle zhostila i zcela odlišné role, než v jakých jsme vás dosud viděli. Pro diváky to bude překvapení. Vaše Anna je tady pečlivka, tichá a řádná manželka, která sama sebe potlačuje... Bylo to obtížné?

Mě to moc bavilo. Navíc mám pocit, jak se u mě mění náhled na život, že jsem do určité doby potřebovala, aby všechno vycházelo ze mě, abych se s postavou identifikovala. Takže mě vždycky oslovovaly ty role, které nějak rezonovaly s mým životem – neříkám, že ho opisovaly, protože to by bylo hrozné. Teď už se ale zbavuji potřeby investovat do role sama sebe. Dokážu si teď s rolí víc hrát – tak trochu jako se stavebním materiálem. Můžu ji stavět z jiných detailů, z cizích životů – proto mě ta postava moc bavila, líbilo se mi na ní, že je taková pozitivní.

Ženy jsou ve filmu schopny se domluvit a dát dohromady, i kdyby třeba byly sokyně. Co si o tom myslíte?

Nedávno jsme měly na to téma debatu s mojí maminkou. Maminka tvrdila, že je žena vlastně primitivní, když není schopna přijmout sokyni. A mně zase připadá, že je vlastně přirozené, chová-li se člověk instinktivně. V podstatě ti ostatní – samci a samičky – ohrožují jeho vztah. Ale protože se učíme být slušní a tolerantní, umíme to nakonec překousnout. Přirozené však je sokyně nebo soky od sebe odhánět, člověk je nechce ve svém životě mít. Řekla bych – netolerovat. Netolerovat ani nevěru. Tak jsme to s maminkou nechaly jako remízu. Každý k tomu má jiný přístup, podle vlastního založení. Která cesta je správná, to nevím. Jen sama moc neuznávám odpouštění sokyni, přestože v životě se to

objeví. Ve filmu je také vidět, že se názor na věci, které si člověk odžije, mění s věkem a dospěje do věku, kdy určité věci nemůže skousnout.

Proč by neměl být smířlivý...?

Protože vytvoří svoji rodinu, postaví si svoje hodnoty, které musí obhajovat už kvůli svým dětem, a proto nemůže tyhle věci přecházet. Dokud je člověk nezodpovědný, sám za sebe, tak je to celkem jedno, to se s tím musí vyrovnat jenom sám, ale pak už v tom sám není. Proto nastávají chvíle, kdy se začínají jakoby čistit vztahy. Člověk už najednou nemůže být s někým, o kom ví, že podvádí svoji ženu. Jak se s tím mám vyrovnat, když vím, že kamarád je nevěrný manželce a já mám ráda jak jeho, tak jeho ženu! Myslím, že je to otázka věku, kdy dospějeme k ostřejšímu a jednoznačnému rozhodnutí.

Z filmu je patrné, že na problémy reagují muži i ženy jinak...

Snad je před ženami lepší budoucnost, protože nejsou moc dlouho na velící straně. Sto let se dostávají nahoru, před stovkou let ještě nemohly volit. Tak teď se třeba ukáže, jak to může vypadat, když něco vedou ženské. Je kolem toho víc otázek – zda jsou ženy schopné, zda jsou silnější. Ženy by měly o své moci mlčet – a v tom je asi jejich největší síla.

Už jste podruhé hrála v Hřebejkových filmech partnerku Romana Luknára. Jak to funguje?

Funguje to výtečně, i když teď jsme byli dost jiný pár než v Krásce. Roman je takový Románek. Jak ho vidím, už se musím smát. S ním se úžasně pracuje, musím ho i chválit – všeho je schopný.

Máte za sebou spolupráci snad se všemi českými věhlasnými režiséry. Jaký způsob režijního vedení je typický pro Jana Hřebejka?

Každý režisér je úplně jiný. A natáčení Medvídka pro mne bylo ještě lepší než natáčení Krásky v nesházích, protože už jsem věděla, jak Honza postupuje a čím vším se zabývá. Že je to společné hledání, jsou to detaily, drobnosti, pohrávání si. Byli jsme na sebe pracovně silně napojeni.

V čem se to konkrétně projevilo?

Když jsme točili jednu scénu, zpívala jsem si melodii od Čajkovského. Neposlouchám úplně často klasickou hudbu, ale někdy mi to proběhne hlavou. Honzu to hned zaujalo. Byl si jistý, že v bytě, kde jsme točili, určitě CD s tou skladbou bude. A taky bylo. Pak jsme si ho k té scéně pouštěli, už proto, že na mě účinkovalo tak, že jsem hned brečela. Pak jsme si jen tak nezávazně říkali, že by se taková klasika k obdobným scénám mohla pouštět - a přesně ta skladba tam nakonec zůstala! Zdá se mi ideální, když se takhle s porozuměním vnímají dva lidi, herec a režisér, a dokáží reagovat na popudy, které přiletí a ani se neví odkud. Je moc prima, že je Jan Hřebejk trochu hračka (a to nemyslím nijak záporně) a když se objeví něco náhodného a má to pro celek smysl, že to nechá i v hotovém díle.

VĚRA KŘESADLOVÁ (Romanova matka)

Jaká postava vám byla v Medvídkovi přidělena?

Hraju maminku, maminku Romana ztělesněného Romanem Luknárem, a manžela mi představuje Jiří Menzel. Já už teď pořád hraju maminky! Vzájemný vztah těch dvou rodičů je jako ze života po třicetiletém manželství, takže mi to nedělalo žádné problémy. Navíc Jirku Menzela znám dlouhá léta, protože režíroval v Semaforu, kde jsem účinkovala, a také jsme spolu točili Skřivánky na niti.

Měla jste od začátku z natáčení dobrý pocit? Na diváky z vašich scén zavane atmosféra 60. let...

Moc mě na tom těšilo už to, že jsem nemusela na žádný casting. Snad to bylo tím, že jsem někde prohlásila, že nesnáším castingy. Když z nich odcházíte, potkáte vždycky tři čtyři známé, kteří mají v ruce tentýž text. To mě vždycky našťve. Vzpomínala jsem, jak to bylo dřív, kdy jsme točili jenom s kamarády, všichni jsme se znali, žádné castingy neexistovaly, bylo to takové domácí a sympatické, bez trémy. Nevím, jestli to pan režisér Hřebejk někde slyšel, ale každopádně mi zatelefonoval, jestli bych si chtěla zahrát s Jirkou Menzelem. Samozřejmě jsem neodmítla. Dodatečně jsem si uvědomila, že je to pěkně hozená rukavice.

Proč? Jiří Menzel, dávný kamarád, byl přece vaší oporou.

Znám ho dlouho, takže jsem neměla tak velkou trému. Ale Jirka je známá osoba, takže jsem se spíš bála, abych mu to nějak nezkazila. Jenomže už jsem dlouho nic nedělala, naposledy s panem Vachlerem v komedii Doblba! – tehdy jsem taky představovala maminku. Opět zahrála náhoda. Tenkrát pan Dušek hledal tatínka, nakonec zvolil svého vlastního, a tatínek zas měl strach z profesionální herečky. Pan Dušek si vzpomněl, že jsem taková herečka neherečka, tak jsme to nějak spolu spáchali. Tak jsem se dostala zpátky k filmu. A takhle to dopadlo...

Máte s Jiřím Menzelem skvělou scénu, právě když o štědrovečerní večeři řešíte, zda si mají lidé říkat pravdu o své někdejší nevěře.

Je to hlavně bezvadně napsáno. Po svých životních zkušenostech bych řekla, že by si lidé měli říkat pravdu, je to lepší. Stejně se lež vždycky nějak prozradí. Je to hodně ze života. Nedělalo mi to problém, protože jsem nějakou podobnou scénu v životě zažila. Byli jsme asi dobrá kontrastní dvojice – Jirka je takový klidáš a já jsem zase útočnější typ.

Ženský princip je podle motta filmu mocnější než mužský. Myslíte, že ženy jsou vůbec silnějším pohlavím a něco umějí lépe?

Řekla bych, že ženské dovedou lépe řídit auto! Jsou tolerantnější, chlapi si potřebují neustále něco dokazovat, to ženské nepotřebují. A ženské jsou vychytralejší. Chytrá ženská to dokáže dotáhnout hodně daleko. Není to můj

případ. Mám asi v sobě víc mužského principu, ze života však vím, že je to možné, že se dá zvítězit s poměrně malou námahou nad chytrým chlapem.

Ve filmu jste matkou Romana Luknára a ve skutečnosti máte dva syny. Podobá se i vaše role trochu tomu, co jste zažila s dětmi sama?

U nás doma naštěstí nenastala taková situace jako ve filmu, že by museli jít spát k mamince nebo si přišli stěžovat na manželku, jako musel můj filmový syn. Ale přesto vím, že je taková situace reálná, chlapi jsou někdy zahráni do kouta a nezbývá jim než jít k rodičům. Aspoň se mají kam vrátit. Na výchově svých synů jsem se tolik nepodílela, hrála jsem v Semaforu, musela jsem jezdit na zájezdy. Měla jsem kluky – dvojčata (bratry Formanovy, pozn. red.) – ve dvaceti. A nebyla jsem taková ta kvočna, takže výchovnou roli převzali moji rodiče. To bylo báječné, měli starou školu a velice se dětem věnovali, četli jim pohádky do usnutí. Já jsem převzala spíš otcovskou roli, protože otec byl skoro pořád pryč.

V čem vidíte největší klady filmu Medvídek?

Vztahy mezi lidmi jsou zkoncentrované do malé plochy, ale přitom se podle mého názoru každý, kdo něco obdobného zažil, v některé postavě pozná. Takže si myslím, že to diváky zaujme.

IVAN TROJAN (Ivan - diplomat)

Co si myslíte o svém hrdinovi?

Moje postava se jmenuje Ivan – stejně jako já. Je to český velvyslanec v Itálii, člověk velmi nejednoznačný, do kterého není vidět, člověk s tajemstvím. Má ženu, kterou má rád – hraje ji Nataša Burger. Má děti a očividně mu na nich záleží. Zdá se, že jeho rodinka výborně funguje, ale není to tak úplně pravda.

Patří ale také k partě tří dlouholetých kamarádů...

Podob kamarádství je celá řada. Můj problém s kamarádstvím byl ten, jestli s tím člověkem, kterého představuji, je možné kamarádit. Jestli ti dva druží kluci vůbec můžou takového člověka brát. Snažil jsem se dopátrat přes Jana Hřebejka a Petra Jarchovského, jak to vskutku je. Hodně jsme hledali, co ty tři kluky spojuje. Myslím, že jsme na to nějak přišli – o tom je scéna na mejdanu. Už to vypadá, že se jejich parta rozpadla, ale na večírku se ukázalo, že jsou pořád kamarády.

O čem vy si myslíte, že je film Medvídek?

O naší střední generaci, a právě také hodně film o kamarádství. Myslím, že hloubka přátelství se ve filmu pozná v momentě, kdy jeden z těch mužů na sebe nechce prozradit, že má v sobě třináctou komnatu, a je na kamarádech, jestli to přijmou, nebo ne. A takový opravdový, silný vztah, kdy člověk přijme toho druhého, ačkoliv ho zcela nechápe, je mezi lidmi myslím docela vzácný. A o tom to je.

Nicméně taky je to o tom, zda je potřeba říkat v každé situaci a za každou cenu kamarádům pravdu. Jaký na to máte názor?

Co to je ta pravda... Kde je to moje tajemství, moje hájemství, které já prostě nedám... Jsou přeci lidé, kteří ty nejintimnější věci neprozradí, a přesto

kamarádství může fungovat. Ale může být těžké tajemství toho druhého respektovat.

Tvůrci už nadsázkou v mottu vyzvedávají ženskou sílu. Jak vy to cítíte?

Chlapi jsou všeobecně takoví čimbuláci a holky to s námi umějí. Když si žena něco zamane, tak se to stane. Chytrá žena to udělá tak, že o tom ani nevíme. Znímám ale dost chytrých chlapů, kteří tohle vědí, a vlastně na to přistoupí – ženy s námi manipulují, a my děláme, jako že o tom nevíme.

Vaší filmovou partnerkou je Nataša Burger. Ve filmu jste jejím zbožňujícím manželem. Jaké bylo vaše herecké souznění?

Natašu jsem viděl ve filmu Horem Pádem, ale potkali jsme se až na zkouškách k Medvídkovi. Přátelíme se dodnes. Řekl bych, že filmové partnerství způsobilo, že jsme se stali kamarády, že jsme se sblížili.

Jste tak dobrý herec, že nepotřebujete být s hereckými partnery dobrý kamarád, nebo je to lepší naopak?

Myslím, že to funguje lépe, když si mám s tím člověkem co říct i osobně, pokud s ním mám ve filmu sdílet tak intimní věci, jako je rodina. Profesionalismus je nezbytný, ale tohle je ta lepší varianta.

V čem je specifikum Jana Hřebejka, co ho charakterizuje? Je puntičkář, nebo naopak dopřává hercům svobodu?

Je svobodomyšlný puntičkář. Dává hercům velkou svobodu, ale zároveň je na spoustu věcí puntičkář. Asi se to dá říct ještě jinak: Honza má nějakou vizi, představu, a do ní bere herce jako partnery. Takže máme možnost výsledek ovlivňovat a on to má i rád. Je v tandemu s Honzou Malířem, kameramanem, a ten je ze stejného těsta. Honza rád věci dodělává na place, což je výhoda, protože lze leccos ještě ovlivnit, přijít na nějaký nápad. Toho jsme využívali, to mě na tom bavilo. Pro mě to ale byla zároveň komplikovaná cesta. Když totiž hrajete diplomata, člověka, který vás intelektuálně přesahuje, pak je těžké v takové pozici improvizovat.

Vaše postava bere svůj vztah k nevěrné manželce jako zodpovědnost za rodinu...

Určitě je film o několika podobách toho, jak může, nebo nemůže fungovat rodina. Jde v něm i o rozpad vztahů, jak se to děje všude kolem nás – aspoň já to tak vnímám. V mé generaci to tak je a v té mladší ještě daleko víc. Lidé spolu přestali umět žít. Jak dojde k nějakému problému, velice rychle to končí rozpadem nebo rozvodem. Tahle tematická linka je důležitá. A moje postava reprezentuje až neuvěřitelnou, nepochopitelnou vůli a přesvědčení, že rodina se má zachovat za jakýchkoliv okolností. Když jsem si přečetl scénář, bylo pro mě velkým problémem, jestli právě tohle lze uvěřitelně vybalancovat. Záleželo mi na tom, aby ten můj Ivan nebyl jen člověk, který říká nějaké fráze a mluví jen o vážných věcech. Hodně jsem se upínal ke scéně setkání tří kamarádů ve vinárně

a k tomu jsem se snažil upínat celou postavu, která má v sobě něco zásadnějšího. Není jen panákem ženoucím se za kariérou.

NATAŠA BURGER (Johanka – Ivanova žena)

Co vás zaujalo na vaší postavě?

Johanka je manželkou českého velvyslance v Římě. V průběhu filmu se mi narodily tři děti. Zaujala mě na ní její slunečná povaha. Je to typ ženy, která si v sobě nese tajemství. Myslím, že během filmu může divák to tajemství jenom tušit, není vysvětleno naplno. Johančina kvalita je v tom, že umí přijímat věci tak, jak přicházejí. Samozřejmě se dostává do krizí, ale nebojí se kráčet nestereotypní cestou. I když se pohybuje ve vyšších společenských kruzích diplomatů, kde se vyžaduje bonton, přesné chování, uspořádaný rodinný život. To Johanka tak úplně nemá, ale ani ona, ani její muž z toho nejsou zmateni, spíše matou všechny okolo. Žijí si ve svém světě a i když mají problémy, vyřeší si je mezi sebou.

Ve filmu mluvíte nejen česky, ale i italsky. Bylo to pro vás obtížné?

Jsem Slovinka, Slovinsko je blízko Itálie, takže tam mám i příbuzné. Mám italštinu hodně odposlouchanou, moje máma i tatínek mluví plynule italsky. Zajímavé je, že jsou ve skutečnosti opravdu velvyslanci Slovinska v Římě. Sama nemluvím italsky úplně na výtečnou, i když jsem se na střední škole dva roky tento jazyk učila. Zase jsem ho zapomněla, protože jsem ho nepoužívala, ale přece jen mám italštinu zažitou.

Čeho si nejvíc vážíte u Jana Hřebejka? Jak pracuje s herci?

Vážím si toho, že cítí vůči hercům sympatie, že jim nechá otevřený prostor. Nezasahuje do hereckých výrazů, dává každému možnost vývoje, aby si vytvořil vlastní způsob, jak svou postavu nakonec pojme.

Ženský i mužský svět se ve filmu zajímavě prolínají. Musíte tedy jistě i z profesních důvodů přemýšlet i o tom, který z těch světů má větší sílu...

Řekla bych, že na pochodu kupředu je teď ženský princip. Ale obě pohlaví v sobě mají mužský i ženský princip. Ženy asi umějí lépe vnímat, nestydí se za své emoce, zatímco muži je okamžitě zahalují do racionálních vysvětlení. Tato doba je jakousi výzvou, aby každý v sobě nechal víc proudit ženský princip, tj. princip intuice, iracionality. Intelekt, racionalita už nevystačí. Nemyslím si, že jde o nějaké ženské hnutí. Je to spíš výzva mužům, aby se nechali řídit vnitřní ženou v sobě.

Odhadila jste ve filmu také něco o mužském světě?

Není to pro mne nic nového, třeba pánský večírek ve filmu je až trochu dětinský. Myslím, že by ve skutečném životě muži už mohli z toho dětinství vyrůst, být trošku dospělejší.

Čím vás oslovil scénář či film?

Všimla jsem si, že Medvídek je dost přesný odraz skutečnosti, jakou vidíme všichni kolem sebe. Nemůžu říct, že se mi taková skutečnost zrovna líbí. Ale vím, že by se měla ukazovat taková, jaká je.

HERCI

JIŘÍ MACHÁČEK (Jirka – soukromý galerista)

Jiří Macháček se narodil v roce 1966 v Litoměřicích. Studoval Právnickou fakultu na Karlově univerzitě a zároveň Ježkovu konzervatoř. Herectví studoval krátce i v Dánsku. Vystupoval v několika divadlech (např. Divadlo Na zábradlí, Sklep) a zahrál si v mnoha filmech. Za film **SAMOTÁŘI** (režie Petr Zelenka, 2000), ve kterém se objevil v roli věčně zhuleného Jakuba, získal Českého lva za nejlepší mužskou vedlejší roli. Dále si zahrál např. ve filmech **NÁVRAT IDIOTA** (režie Saša Gedeon, 1999), **JEDNA RUKA NETLESKÁ** (režie David Ondříček, 2003), **MAZANÝ FILIP** (režie Václav Marhoul, 2003). V roce 2004 byl opět nominován na Českého lva, a to za hlavní mužskou roli v Hřebejkově filmu **HOREM PÁDEM**, kde si zahrál fotbalového fanouška Františka, který vychovává dítě tmavé pleti. S Janem Hřebejkem spolupracoval i na jeho dalším filmu **KRÁSKA V NESNÁZÍCH** (2006).

Kromě herectví se Jiří Macháček věnuje své hudební skupině MIG 21, ve které působí jako zpěvák a textař. S touto skupinou již vydal tři alba. V roce 2005 si zahrál roli řezníka v celovečerní filmové grotesce **SKŘÍTEK** (režie Tomáš Vorel), pro kterou s MIG 21 také složil hudbu.

V letošním roce hrál také ve filmu **VRATNÉ LÁHVE** (režie Jan Svěrák, 2007) a vystupuje pod vedením Jana Hřebejka v divadelní hře **NA DOTEK**, kterou uvádí Divadlo Na Jezerce.

TÁŇA VILHELMOVÁ (Vanda – Jirkova žena)

Talentovaná herečka, která je jednou z našich nejobsazovanějších filmových hereček vůbec, se osvědčila v různých rolích před filmovou i televizní kamerou a na divadelním jevišti.

Narodila se na pražském Žižkově 13. července 1978. V dětství se věnovala zpěvu a chtěla se stát baletkou. Nakonec však začala studovat herectví na konzervatoři v Praze, jež nedokončila. I přesto získala angažmá v Dejvickém divadle, mimo to hostuje v Národním divadle, divadle Rokoko a Kašpar.

První roli dostala již v šestnácti letech v TV seriálu **PRIMA SEZÓNA**. O rok později následovalo **INDIÁNSKÉ LÉTO** (režie Saša Gedeon, 1995). Zahrála si zde jedno ze čtyř dospívajících dětí, prožívajících své první lásky. Poprvé byla za tento film nominována na Českého lva. Hrála poté v mnoha dalších filmových a televizních projektech, za které si vysloužila 7

nominací na Českého lva. Nakonec jej získala za hlavní roli ve filmu Bohdana Slámy **ŠTĚSTÍ** (2005). Zmíňme také Táninu roli ve filmu **ŠEPTEJ** (režie David Ondříček, 1996), Vendulku v **ČASE DLUHŮ** (režie Irena Pavlásková, 1998), Olgu v **NÁVRATU IDIOTA** (režie Saša Gedeon, 1999), kde hrála spolu s Aňou Geislerovou, a Božku v **DIVOKÝCH VČELÁCH** (2001) Bohdana Slámy.

Dále se objevila ve filmech **ELIŠKA MÁ RÁDA DIVOČINU** (režie [Otakáro Schmidt](#), 1999), **SAMOTÁŘI** (režie David Ondříček, 2000), **DĚVČÁTKO** (režie [Benjamin Tuček](#), 2002), **JEDNA RUKA NETLESKÁ** (režie David Ondříček, 2003), **DUŠE JAKO KAVIÁR** (režie Milan Cieslar, 2004), **MILENCI A VRAZI** (režie Viktor Polesný, 2004) a **GRANDHOTEL** (režie David Ondříček, 2006).

V roce 2003 získala ocenění Shooting Star, které prezentuje mladé naděje evropského filmu.

Letos ji mohli diváci vidět jako nasmělou Helenku ve **VRATNÝCH LAHVÍCH** (režie Jan Svěrák, 2007). S Janem Hřebejkem spolupracuje v **MEDVÍDKOVI** poprvé.

Její matka nyní žije v Jihoafrické republice a otec na Ukrajině, má bratra Viktora a dle svých slov „hromadu“ nevlastních sourozenců. Nějakou dobu byl jejím partnerem Pavel Liška, avšak v roce 2005 se provdala za produkčního Pavla Čecháčka a téhož roku se jim narodil syn František.

KLÁRA ISSOVÁ (Ema – Jirkova švagrová)

Narodila se v Praze 26. dubna 1979. Před kamerou se objevila již v šestnácti letech v **INDIÁNSKÉM LÉTĚ** (režie Saša Gedeon, 1995) a její výkon v roli introvertní, zakřiknuté Kláry jí vynesl první nominaci na Českého lva za hlavní roli. Toto ocenění získala o dva roky později za vedlejší roli ve filmu **NEJASNÁ ZPRÁVA O KONCI SVĚTA** (režie Juraj Jakubisko, 1997).

Následovaly role ve filmech **CO CHYTNEŠ V ŽITĚ** (režie Roman Vávra, 1998), **KYTICE** (režie [František A. Brabec](#), 2000) a **ANĚL EXIT** (režie [Vladimír Michálek](#), 2000), za kterou získala další nominaci na Českého lva za ztvárnění

[narkomanky](#) Káji.

V roce 2005 hrála Pannu Marii v pohádce **ANĚL PÁNĚ** (režie Jiří Strach), následující rok servírku v **GRANDHOTELU** (režie David Ondříček, 2006) a terapeutku drogově závislých v **PRAVIDLECH LŽI** (režie Robert Sedláček, 2006).

Letos byla vybrána jako Shooting Star v rámci filmového festivalu Berlinale jako jedna z evropských vycházejících filmových hvězd.

Účinkovala také v mnoha televizních inscenacích, v několika zahraničních projektech, ale věnuje se i divadlu: po absolvování pražské konzervatoře hrála ve vlastní produkci ve Studiu Rubín. Jan Hřebejk ji obsadil do inscenace Shafferova **AMADEA** v Divadle pod Palmovkou, odkud Klára Isová po šestiletém angažmá odešla a nyní vystupuje opět ve vlastní produkci v Divadle v Řeznické.

ROMAN LUKNÁR (Roman - gynekolog)

Někteří muži zůstanou navždy chlapci. Jejich šibalský úsměv v očích neztratí nic ze svého kouzla ani po čtyřicítce. Slovenský herec Roman Luknár je jedním z nich. Není se proto co divit, že ho režiséři na Slovensku a v Čechách obsazují do svých filmů, a to i přesto, že žije už sedmáct let ve španělském Madridu.

Narodil se 1. června 1965 v Bratislavě. V roce 1987 absolvoval studium herectví na Vysoké škole muzických umění v Bratislavě. Byl členem Divadla pro děti a mládež v Trnavě a Divadla Astorka Korzo '90. Jeho žena Lola je Španělka, v roce 1992 se přestěhovali do Madridu, mají dva syny – Lajka a Janka.

Vytvořil víc jak stovku postav ve slovenských, českých, španělských, německých a maďarských inscenacích, televizních a hraných filmech. Kromě hraní také podniká.

Jako herec se představil ve filmech **CHODNÍK CEZ DUNAJ** (režie Vladimír Körner, 1990), **LET ASFALTOVÉHO HOLUBA** (režie Vladimír Balco, 1991), **VÁŠNIVÝ POLIBEK** (režie Miro Šindelka, 1995). Do širšího povědomí publika se dostal hlavní rolí Jakuba v poetické **ZAHRADE** Martina Šulíka, za niž byl Roman nominován na Českého lva 1996 za hlavní mužskou roli. Z novějších filmů to jsou **POLŠTÁŘ JADVIGY** (režie Krisztina Deák, 2000), **DUŠE JAKO KAVIÁR** (režie Milan Cieslar, 2004), Hřebejkova **KRÁSKA V NESNÁZÍCH** (2006) a **POKRVNÉ VZTAHY** (režie Oleg Harenčár, 2006). Je všestranným hereckým typem, ale nejvděčněji se cítí v poloze osamělého hrdiny, intuitivně bojujícího za svou pravdu a smysl života.

AŇA GEISLEROVÁ (Anna – Romanova žena)

Jedna z nejobsazovanějších českých hereček. Přírodní talent, který se objeví jednou za spoustu let. Navíc s osobitým chováním, stylem, krásnou fotogenickou tváří, obrovským sex-appealem a zahraničními úspěchy, tedy i šancí stát se mezinárodní hvězdou.

Narodila se 17. dubna 1976 v Praze. Její tatínek je japanolog, maminka výtvarnice. Má dvě sestry: starší Lenka pokračuje ve stopách své matky a Ester je filmovou herečkou a modelkou. Anna nedokončila studium na konzervatoři a od čtrnácti let pracovala jako modelka v italském Milánu.

Před kamerou debutovala v roce 1990 v Trojanově snímku **PĚJME PÍSEŇ DOHOLA**. První velká role přišla rok nato ve filmu Filipa Renče **REQUIEM PRO PANENKU**.

Je držitelkou 4 Českých lvů za filmy **NÁVRAT IDIOTA** (režie Saša Gedeon, 1999), **ŽELARY** (režie Ondřej Trojan, 2003), **ŠTĚSTÍ** (režie Bohdan Sláma, 2005) a **KRÁSKA V NESNÁZÍCH** (režie Jan Hřebejk, 2006). Za hlavní roli Hanule ve filmu *Želary* získala také ocenění na Mezinárodním filmovém festivalu

v Bangkoku. V roce 2005 získala Stříbrnou mušli, hlavní hereckou cenu v San Sebastianu, za nejlepší ženský herecký výkon ve filmu *Štěstí*.

Z další téměř dvacítky filmů jmenujme: **JÍZDA** (režie Jan Svěrák, 1994), **VÁLKA BAREV** (režie Filip Renč, 1995), **VÝCHOVA DÍVEK V ČECHÁCH** (režie Petr Koliha, 1996), **KUŘE MELANCHOLIK** (režie Jaroslav Brabec, 1999) nebo **KYTICE** (režie F. A. Brabec, 2000). Z posledních filmů to jsou **SKLAPNI A ZASTŘEL MĚ** (režisér Steen Agro, 2005), **ŠÍLENÍ** (režie Jan Švankmajer, 2005), **SMUTEK PANÍ ŠNAJDROVÉ** (režie Piro Milkani, 2007). Natáčela i s americkou, italskou či německou produkcí.

Aňa jde vdaná za divadelního režiséra Zdeňka Janáčka. Mají spolu syna Bruna a dceru Stellu.

VĚRA KŘESADLOVÁ (Romanova matka)

Bývalá manželka Miloše Formana se před kameru vrátila po dlouhé filmové pauze v roce 2005 ve filmu **DOBLBA!** (režie Petr Vachler). Role matky v Medvídkovi je tedy druhá v posledních letech.

Po střední uměleckoprůmyslové škole se stala členkou divadla Semafor, kde dlouhá léta působila jako zpěvačka a herečka (1963-1989).

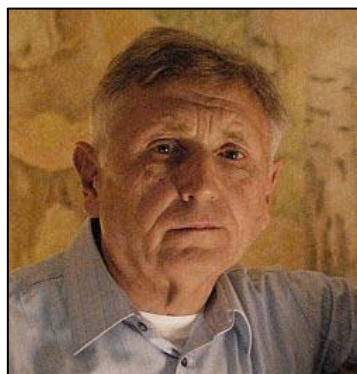
Už za studií zpívala s amatérskou bigbeatovou kapelou a při jednom z koncertů zaujala mladého režiséra Miloše Formana natolik, že ji obsadil do svého připravovaného debutu **KONKURS** (1963).

Její největší filmovou rolí byla Štěpa z **INTIMNÍHO OSVĚTLENÍ** (režie Ivan Passer, 1965), ale ztvárnila mimo jiné také postavu Celbové v Menzelově povídce **ZLOČIN V DÍVČÍ ŠKOLE** (1965), studentku sochařství Zuzanu v Papouškově **NEJKRÁSNEJŠÍM VĚKU** (1968) či milenkou stranického funkcionáře v Jirešově [adaptaci románu](#) Milana Kundery **ŽERT** (1968). V následujících desetiletích se ve filmu často neobjevovala a po opuštění divadelních prken Semaforu pracovala v 90. letech jako správcová rezidence prezidenta republiky.

V menších rolích se objevila ve filmech **AKUMULÁTOR I** (režie Jan Svěrák, 1993) a **NEJASNÁ ZPRÁVA O KONCI SVĚTA** (režie Juraj Jakubisko, 1997).

V současnosti se věnuje především výrobě vitrážových lamp, čímž se vrátila ke své původní profesi výtvarnice.

JIŘÍ MENZEL (Romanův otec)

Jeden z nejznámějších a nejuspěšnějších českých filmových režisérů všech dob se narodil v Praze 23. února 1938. Již na základní škole se zamiloval do filmů Chaplina, Renoira a dalších. Přesto se původně hlásil ke studiu na divadelní fakultu. Teprve když ho nevzali, zkusil přijímací zkoušky na pražskou FAMU. Studoval (1958 – 1962) v mimořádně silném ročníku, mj. s Věrou Chytilovou a Evaldem Schormem. Právě jejich ročník je považován za osu tzv. české nové vlny.

Spolu s Janem Němcem, Věrou Chytilovou, Evaldem Schormem a Jaromilem Jirešem natočil povídkový film **PERLIČKY NA DNĚ** (1965) a hned za svůj samostatný celovečerní debut **OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY** (1966), natočený podle předlohy Bohumila Hrabala, získal kromě řady jiných prestižních cen také Oscara za nejlepší cizojazyčný film. S okupací Československa vojsky Varšavské smlouvy v srpnu 1968 a následným procesem tzv. normalizace byl ale jako jeden z prvních od filmu odstaven.

Komunistickou moc popudila zejména jeho další hrabalovská adaptace **SKŘIVÁNCI NA NITI** (1969), demaskující realitu lidově-demokratického Československa 50. let. K filmové režii se Menzel mohl vrátit až v polovině 70. let snímkem z dělnického prostředí **KDO HLEDÁ ZLATÉ DNO** (1974). Skutečným vysvobozením se ale pro něj stala až možnost vrátit se k hrabalovským adaptacím – **POSTŘÍŽINY** (1980) a **SLAVNOSTI SNĚŽENEK** (1983).

V roce 1986 byl nominován na Oscara za nejlepší cizojazyčný film se snímkem **VESNIČKO MÁ STŘEDISKOVÁ** (1985), který natočil podle scénáře Zdeňka Svěráka. Následujícím Menzelovým režijním počinem byla rozsáhlá evropská koprodukce **ŽIVOT A NEOBYČEJNÁ DOBRODRUŽSTVÍ VOJÁKA IVANA ČONKINA** (1993), adaptace stejnojmenného bestselleru Vladimíra Vojnoviče.

Od té doby se věnoval především divadlu. V Praze nejčastěji spolupracuje s Činoherním klubem, Divadlem Na zábradlí, Divadlem Bez zábradlí a Divadlem na Vinohradech, kromě toho často hostuje na předních evropských scénách (mj. Comédie Française v Paříži).

K filmové režii se vrátil ve filmu **OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE** (2006), se kterým se zúčastnil hlavní soutěže 57. ročníku Mezinárodního filmového festivalu v Berlíně a který mu získal mimo jiné Českého lva za nejlepší režii.

Z jeho dalších celovečerních filmů, které režíroval, připomeňme ještě snímky **ROZMARNÉ LÉTO** (1967), **NA SAMOTĚ U LESA** (1976), **KONEC STARÝCH ČASŮ** (1989), **ŽEBRÁCKÁ OPERA** (1991).

Z filmů, v nichž exceloval jako **herec**, zmiňme alespoň tituly *Obžalovaný* (1964) režisérského tandemu Ján Kadár – Elmar Klos oceněného Oscarem, *Spalovač mrtvol* (r. Juraj Herz, 1968), *30 panen a Pythagoras* (r. Pavel Hobl, 1973), *Hra o jablko* (r. Věra Chytilová, 1976), *Srdečný pozdrav ze zeměkoule* (r. Oldřich Lipský, 1982), *Upír z Feratu* (r. Juraj Herz, 1982), *Něžný barbar* (r. Petr Koliha, 1989), *Marta a já* (*Martha und Ich*, r. Jiří Weiss, 1990), *Malá apokalypsa* (*La petite apocalypse*, r. Costa-Gavras, 1992), *Útěk do Budína* (r. Miloslav Luther, 2002).

Jiří Menzel je členem České filmové a televizní akademie, Evropské filmové akademie a americké Akademie filmových umění a věd. Je držitelem řady prestižních ocenění: mj. získal Českého lva za dlouholetý umělecký přínos českému filmu, je nositelem francouzského řádu Rytíř umění a literatury a Ceny Akiry Kurosawy za dosavadní životní dílo, která mu byla udělena na MFF v San Francisku.

ZUZANA FIALOVÁ (dealerka belgické čokolády, Romanova milenka)

Slovenská herečka se těší vzrůstající oblíbenosti u českých režisérů.

Narodila se v Bratislavě 17. května 1974, a i když byla úspěšná sportovkyně, nakonec se rozhodla pro herectví. Absolvovala Činoherní fakultu VŠMU v Bratislavě, momentálně je členkou Slovenského národního divadla a spolupracuje s pražským činoherním souborem. Díky svým přesvědčivým výkonům obdržela například ceny Talent 2003, dvakrát cenu Litfondu pro nejlepší herečku.

V roce 2001 se objevila v českém **BABÍM LÉTU** (režie [Vladimír Michálek](#), 2001), následoval film v česko-slovenské produkci **ZŮSTANE TO MEZI NÁMI** (režie Miro Šindelka, 2003). Naposledy hrála v Menzelově **OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE** (2006) a v **PRAVIDLECH LŽI** (režie Robert Sedláček, 2006).

IVAN TROJAN (Ivan - diplomat)

Ivan Trojan je jeden z nejlepších a nejvytíženějších českých herců současnosti. Jeho civilní projev s nádechem jemné komiky je tak věrohodný a uvěřitelný, že divák se s jeho postavou dokáže lehce ztotožnit. Za jeho nynějším úspěchem stojí nejen nevídaný herecký talent, ale také léta odříkání a tvrdé [práce](#) v divadle, v [televizi](#) či v rozhlase.

Narodil se 30. června 1964 v Praze. Je synem herce Ladislava Trojana a bratrem producenta a režiséra Ondřeje Trojana. Po absolvování sportovního gymnázia začal projevoval zájem o herectví, a proto pokračoval ve studiu na pražském DAMU. V roce 1988 nastoupil do Realistického divadla, které po revoluci opustil a následujících osm let působil v Divadle Na Vinohradech. Díky své zajímavé barvě hlasu, s kterým si umí doslova pohrávat, byl často obsazován v dabingu či rozhlasových hrách. Přijal angažmá v Dejvickém divadle, kde působí dodnes. Ztvárnil zde několik nezapomenutelných rolí (za roli Oblomova ve stejnojmenném románu I. A. Gončarova získal v roce 1999 cenu Thálie). Zde ho „objevil“ režisér David Ondříček shánějící obsazení do svého nového filmu **SAMOTÁŘI** (2000). Díky roli podivínského chirurga se Trojan konečně dostal do povědomí širší veřejnosti, což bylo ještě umocněno vysláním **ČETNICKÝCH HUMORESEK** a diváky zbožňovanou postavou Bédi Jarého. Poté jako by se s nabídkami roztrhl pytel a Trojan během krátké doby získává tři České Ivy: **SMRADI** (2002), **MUSÍM TĚ SVĚST** (2002), **JEDNA RUKA NETLESKÁ** (2003). Je jediným hercem, který v jeden rok získal hned dva České Ivy.

Zahrál si i pod vedením svého bratra v **ŽELARECH** (2003), nominovaných na Oscara. Z poslední doby patří mezi jeho úspěchy filmy **PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ** režiséra Petra Zelenky (2005) či vánoční pohádka **ANDĚL PÁNĚ** Jiřího Stracha (2005). V současnosti je ve fázi příprav hned několik filmů, v nichž se letos nebo příští rok objeví.

V dabingu exceluje v seriálu **24 HODIN**, kde namluvil postavu agenta Jacka Bauera v podání Kiefera Sutherlanda. Slyšet jej můžeme i v seriálu **ALLY McBEALLOVÁ**, namluvil postavu Marlina v oblíbeném animáku **HLEDÁ SE NEMO**.

NATAŠA BURGER (Johanka – Ivanova žena)

Slovenská herečka Nataša Burger se narodila 20. ledna 1968 v Lublani. Studovala na Filozofické fakultě slovinštinu a francouzštinu. V roce 1990 přijela s dnes už bývalým mužem do Prahy. On studoval režii na FAMU, Nataša studovala nejdříve čtyři roky na Konzervatoři Jaroslava Ježka, kde byl jejím učitelem Jaroslav Dušek. Pak se dva roky věnovala na DAMU „autorskému divadlu“ na katedře herectví u profesora Vyskočila. Poté se vrátila zpět do Slovinska. Má desetiletého syna Nikolaje.

Hrála např. ve slovenských filmech **VOLNOBĚH** (V LERU, režie Janez Burger, 1999), který natočil její bývalý muž, **SLADKÉ SNY** (SLADKÉ SANJE, režie Sašo Podgorsek, 2001) nebo **RUŠEVINE** (2004, cena Vesna za nejlepší herecký výkon) režiséra Janeza Burgera.

Český divák se s ní seznámil díky jedné z hlavních rolí, které ztvárnila ve filmu Jana Hřebejka **HOREM PÁDEM**, který byl vyhlášen nejlepším českým filmem roku 2004 a vidělo jej přes půl milionu diváků. Objevuje se i na české divadelní scéně. S Jaroslavem Duškem hraje v **MANŽELSKÉM VRAŽDĚNÍ** v Divadle Na Jezerce a v klubu Lávka ve hře **ČTYŘI POLOHY A JEDNA VESNA**.

TVŮRCI

JAN HŘEBEJK, filmový a divadelní režisér, scenárista

Jan Hřebejk (*1967) vystudoval společně se svým filmovým souputníkem, scenáristou Petrem Jarchovským, Akademické gymnázium ve Štěpánské ulici v Praze a v letech 1987-1991 katedru scenáristiky a dramaturgie na pražské FAMU.

Během studia Jan Hřebejk režíroval a ve své vlastní produkci natočil dva krátkometrážní filmy – **CO VŠECHNO CHCETE VĚDĚT O SEXU A BOJÍTE SE TO PROŽÍT** (1988) a **L.P. 1948** (1989) podle scénářů svého spolužáka Petra Zelenky. Profesionálním režijním debutem byl krátkometrážní hraný film pro Českou televizi

NEDĚLEJTE NIC, POKUD K TOMU NEMÁTE VÁŽNÝ DŮVOD (1991). Filmy si získaly pozornost diváků a kritiky i četná ocenění na studentských filmových festivalech.

Spolu s Petrem Jarchovským napsal ještě během studií na FAMU scénář ke generační filmové komedii z prostředí letního pionýrského tábora **PĚJME PÍSEŇ DOHOLA**. Podle tohoto scénáře natočili v roce 1990 celovečerní film debutující režisér (a nynější producent) Ondřej Trojan a rovněž debutující kameraman Asen

Šopov. Ve filmu se v dětské roli poprvé objevila dnešní hvězda českého filmu Aňa Geislerová a také Jan Semotán (Kšanda z Šakalích let).

V roce 1992 natočil Jan Hřebejk podle vlastní diplomové adaptace románu Egona Hostovského televizní inscenaci pro Českou televizi **DOBROČINNÝ VEČÍREK** s Jiřím Kodetem, Ivanou Chýlkovou a Bohumilem Kleplem v hlavních rolích.

Autorský filmový muzikál **ŠAKALÍ LÉTA**, retrokomedie z konce padesátých let o nástupu rock'n'rollové vlny v Čechách, měl premiéru v roce 1993. Podle povídek spisovatele Petra Šabacha napsal scénář Petr Jarchovský, původní hudbu a texty skladatel a zpěvák Ivan Hlas, film režíroval jako svůj celovečerní debut Jan Hřebejk a za kamerou stál renomovaný kameraman Jan Malíř. Film měl velmi dobrou návštěvnost a získal mnohá prestižní ocenění - mezi jinými i Českého lva za nejlepší film roku 1993, nejlepší režii, nejlepší mužský herecký výkon pro Josefa Abrháma a za nejlepší původní filmovou hudbu pro Ivana Hlase.

Spolu s Janem Malířem Jan Hřebejk v roce 1996 realizoval televizní seriál pro děti **KDE PADAJÍ HVĚZDY**, který se prodal do mnoha zemí Evropy.

Dalším úspěchem autorské dvojice Hřebejk - Jarchovský byla netradičně pojatá trojice autorských povídek pro televizní cyklus **BAKALÁŘI**, která získala prestižní ocenění Filmového a televizního svazu a Literárního fondu za přínos televizní hrané tvorbě za rok 1997.

Autorský tandem Hřebejk-Jarchovský spojil koncem devadesátých let svůj tvůrčí potenciál s filmovou společností Total HelpArt T.H.A. producenta a režiséra Ondřeje Trojana. Pod tímto produkčně-investorským zázemím následně realizoval Jan Hřebejk podle scénářů Petra Jarchovského svoje dosud nejúspěšnější celovečerní filmy.

V roce 1999 domácí divácký megahit **PELÍŠKY** a následně o rok později film **MUSÍME SI POMÁHAT**, jehož mimořádné kvality dotvrzuje i nominace na Oscara za nejlepší cizojazyčný film, pět Českých lvů, řada ocenění na mezinárodních filmových festivalech a uvedení v kinech prakticky po celém světě. V roce 2003 měl premiéru další divácky mimořádně úspěšný titul **PUPENDO**. Stejně tak o rok mladší tragikomedie **HOREM PÁDEM** patřila k nejúspěšnějším filmům: získala čtyři České lvy, včetně toho nejprestižnějšího za nejlepší film a za režii, scénář a ženský herecký výkon v hlavní roli (Emília Vášáryová).

Snímek **KRÁSKA V NESNÁZÍCH** (2006) vynesl nejen Českého lva pro Aňu Geislerovou, Janu Brejchovou a Jiřího Schmitzera, ale byl oceněn i v zahraničí – získal cenu za Nejlepší celovečerní film v americkém Denveru a vzápětí byl vyhlášen Nejlepším zahraničním filmem na mezinárodním filmovém festivalu v kalifornské Santa Barbaře. V letošním roce začne Jan Hřebejk natáčet další celovečerní film podle scénáře Petra Jarchovského, na motivy Petra Šabacha a v produkci Ondřeje Trojana – **U MĚ DOBRÝ**.

V období mezi natáčením celovečerních filmů Jan Hřebejk režíruje množství drobnějších prací v oblasti hudebních klipů, reklam či dokumentárních filmů (např. portréty Dominika Haška či Vladimíra Mišíka pro společnost Febio).

V roce 1997 debutoval Jan Hřebejk jako divadelní režisér **NEBEZPEČNÝMI VZTAHY** Christophera Hamptona s Vilmou Cibulkovou, Alešem Procházkou a Zitou Kabátovou v hlavních rolích v pražském divadle Pod Palmovkou.

V březnu 2000 se v témže divadle uskutečnila další premiéra hry pod jeho režijním vedením – divadelní zpracování známého filmu Woodyho Allena **VÝSTŘELY NA BROADWAYI**. V roce 2002, opět v divadle Pod Palmovkou, režíroval Jan Hřebejk **AMADEA** v hlavní roli s Jiřím Bartoškou. S Jaroslavem Duškem a Natašou Burger, kteří hráli v Horem Pádem, se Hřebejk sešel i při realizaci komorního dramatu pro dva herce **MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ**, které podle předlohy francouzského dramatika Eric-Emmanuela Schmidta zinscenoval pro Divadlo Na Jezerce. Ke hře **NA DOTEK** přizval další herce, se kterými se mu dobře pracovalo už ve filmu Horem Pádem: Jiřího Macháčka, Kristýnu Lišku Bokovou a Marka Daniela. Letos uvedl na Jezerce hru Yasminy Rezy **KUMŠT**.

PETR JARCHOVSKÝ, scenárista a dramaturg

Petr Jarchovský (*1966) vystudoval společně se svým filmovým souputníkem, režisérem a scenáristou Janem Hřebejkem, Akademické gymnázium ve Štěpánské ulici v Praze a v letech 1987 - 1991 katedru scenáristiky a dramaturgie na pražské Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění (FAMU). V současné době působí na FAMU jako pedagog na katedře scenáristiky a dramaturgie. V roce 1998 mu v nakladatelství Paseka vyšla kniha *Musíme si pomáhat*.

Petr Jarchovský debutoval scénářem jedné z povídek k televiznímu cyklu **VELMI UVĚRITELNÉ PŘÍBĚHY**, který natočil jeho spolužák režisér Igor Chaun. Spolu s Janem Hřebejkem napsal pro Ondřeje Trojana - debutujícího režiséra a také spolužáka z FAMU - scénář ke generační filmové komedii **PĚJME PÍSEŇ DOHOLA**.

V roce 1993 měl premiéru filmový muzikál **ŠAKALÍ LÉTA**, ke kterému napsal Petr Jarchovský scénář podle povídek spisovatele Petra Šabacha. Touto retrokomedií z konce padesátých let o nástupu rock'n'rollové vlny v Čechách odstartoval Petr Jarchovský profesionální spolupráci s debutujícím režisérem Janem Hřebejkem.

Dalším úspěchem této dvojice byla netradičně pojatá trojice autorských povídek pro televizní cyklus **BAKALÁŘI**, která získala prestižní ocenění Filmového a televizního svazu a Literárního fondu za přínos televizní hrané tvorbě za rok 1997.

Opět na motivy povídek spisovatele Petra Šabacha napsal Petr Jarchovský scénáře k divácky velice oblíbeným celovečerním filmům **PELÍŠKY** (1999) a **PUPENDO** (2003). Podle vlastní povídky pak scénář k filmu **MUSÍME SI POMÁHAT** (2000) a podle námětu Hřebejk-Jarchovský scénář k černé komedii ze současnosti **HOREM PÁDEM** (2004). Další společné dílo naší nejúspěšnější režisérsko-scenáristické dvojice Hřebejk-Jarchovský, drama **KRÁSKA V NESNÁZÍCH**, se objevilo v kinech v září 2006. K povídkám Petra Šabacha se Jarchovský v letošním roce vrátil a v srpnu se začne pod režisérským vedením Jana Hřebejka natáčet film **U MĚ DOBRÝ**.

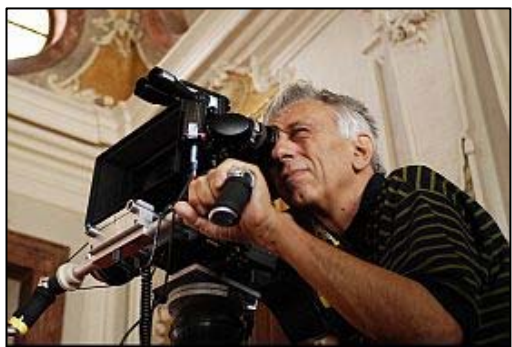
Všech těchto šest filmů vzniklo pod záštitou filmové společnosti Total HelpArt T.H.A. producenta Ondřeje Trojana.

Jediným dosud realizovaným filmem, u kterého si Jarchovský „odskočil“ od Hřebejka – ovšem ne příliš daleko, bylo filmové drama z období druhé světové

války **ŽELARY**. Výpravný a působivý snímek natočil jako teprve svůj druhý celovečerní film právě Ondřej Trojan. Film byl stejně jako **MUSÍME SI POMÁHAT** nominován na Oscara v kategorii nejlepší zahraniční film.

Petr Jarchovský má dva České lvy: za scénář k filmům Jana Hřebejka **MUSÍME SI POMÁHAT** a **HOREM PÁDEM**.

JAN MALÍŘ, kameraman

Jan Malíř (*1948) absolvoval pražskou FAMU v roce 1972. Je dvorním kameramanem Jana Hřebejka. Kromě všech jeho filmů se podílel na jiných významných českých celovečerních i krátkých filmech. Spolupracoval například s animátorem a režisérem Jiřím Bartou na kombinované černé grotesce **POSLEDNÍ LUP** (1987).

Pro německou televizi NDR natočil jeden z dílů seriálu **MÍSTO ČINU**, který se realizoval částečně v Praze. Točí reklamy a spolupracuje pravidelně na filmech amerických produkcí, které se natáčejí v Česku.

Má nominaci na Českého lva za **HOREM PÁDEM**.

Celovečerní filmy:

FAUNOVO VELMI POZDNÍ ODPOLEDNE - 1983, režie Věra Chytilová

PRAHA - NEKLIDNÉ SRDCE EVROPY - 1984, režie Věra Chytilová

ŠAŠEK A KRÁLOVNA - 1987, režie Věra Chytilová

MAHULIENA, ZLATÁ PANNA - 1987, režie Miloslav Luther

TANKOVÝ PRAPOR - 1991, režie Vít Olmer

ŠAKALÍ LÉTA - 1993, režie Jan Hřebejk

UČITEL TANCE - 1994, režie Jaromil Jireš

LOTRANDO A ZUBEJDA - 1997, režie Karel Smyczek

PELÍŠKY - 1999, režie Jan Hřebejk

MUSÍME SI POMÁHAT - 2000, režie Jan Hřebejk

KRUTÉ RADOSTI - 2003, režie Juraj Nvota

PUPENDO - 2003, režie Jan Hřebejk

HOREM PÁDEM - 2004, režie Jan Hřebejk

KRÁSKA V NESNÁZÍCH - 2006, režie Jan Hřebejk

MARCELA - 2007, režie Helena Třeštíková

MEDVÍDEK - 2007, režie Jan Hřebejk

VLADIMÍR BARÁK, střihač

Vladimír Barák (*1964) je absolvent FAMU. Jako střihač se podílel na celé řadě krátkometrážních filmů, například na dokumentu **IVAN KRÁL DANCING BAREFOOT**, TV filmech **MULTICAR MOVIE SHOW**, **WARTBURG MOVIE SHOW** a **MILAN UŽ JDE**. Stříhal též filmové povídky

POWERS režiséra Petra Zelenky a **ČERVENÁ KARTA** režiséra Igora Chauna.

Pravidelně se podílel na pořadech České televize: je jedním z hlavních tvůrců cyklů *Bigbít* a *Česká soda* a jeho jméno naleznete také v titulcích pořadů *Sedesátka* a *Trip*. Stříhal portréty Dominika Haška a Vladimíra Mišíka a také množství hudebních klipů a komerčních TV spotů.

Má nominaci na Českého lva za film **ŽELARY**.

Celovečerní filmy:

PELÍŠKY – 1999, režie Jan Hřebejk

ŠEST STATEČNÝCH (povídka Tomík) – 1999, režie Vojtěch Mašek

MUSÍME SI POMÁHAT – 2000, režie Jan Hřebejk

CESTA Z MĚSTA – 2001, režie Tomáš Vorel

Z MĚSTA CESTA – 2002, Tomáš Vorel

PUPENDO – 2003, režie Jan Hřebejk

ŽELARY – 2003, režie Ondřej Trojan

HOREM PÁDEM – 2004, režie Jan Hřebejk

KRÁSKA V NESNÁZÍCH – 2006, režie Jan Hřebejk

MEDVÍDEK – 2007, režie Jan Hřebejk

MICHAL HOLUBEC, zvuk

Michal Holubec (*1963), absolvent FAMU, člen jednoho z nejúspěšnějších zvukových studií - Bystrouška. Kromě toho, že pravidelně ozvučuje filmy Jana Hřebejka, spolupracuje i s Petrem Zelenkou – za práci na jeho filmech **ROK ĎÁBLA** a **PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ** získal České lvy. Navíc má nominace za **ŽILETKY**, **KNOFLÍKÁŘE** a **HOREM PÁDEM**. Často se také podílí na realizaci zahraničních filmů natáčených u nás v České republice (**VETŘELEC VS. PREDÁTOR**, **ANNE FRANK – THE WHOLE STORY**, seriál **DUNA** ad.)

Celovečerní filmy:

ŽILETKY – 1993, režie Zdeněk Tyc

VÁŠNIVÝ POLIBEK – 1994, režie Miro Šindelka

KAMENNÝ MOST – 1996, režie Tomáš Vorel

KNOFLÍKÁŘI – 1997, režie Petr Zelenka

KRÁLOVSKÝ SLIB – 2001, režie Kryštof Hanzlík

ROK ĎÁBLA – 2002, Petr Zelenka

PUPENDO – 2003, režie Jan Hřebejk

HOREM PÁDEM – 2004, režie Jan Hřebejk

PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ – 2005, Petr Zelenka

KRÁSKA V NESNÁZÍCH – 2006, režie Jan Hřebejk

OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE – 2006, režie Jiří Menzel

MEDVÍDEK – 2007, režie Jan Hřebejk

MILAN BÝČEK, architekt

Milan Býček (*1963), absolvent Fakulty architektury VUT v Brně, je jeden z nejvytíženějších filmových architektů u nás. Pravidelně spolupracuje s Janem Hřebejkem. Působí též v oblasti televizní tvorby (např. seriál **MÍSTO NAHOŘE** Karla Smyczka). Je také projektant a realizátor v oboru užité architektury a podílí se na reklamních spotech. Byl čtyřikrát nominován na Českého lva: za Menzelova **ČONKINA**, **ROK ĎÁBLA**, **ŽELARY** a **HOREM PÁDEM**.

Celovečerní filmy:

ŽIVOT A NEOBYČEJNÁ DOBRODRUŽSTVÍ VOJÁKA IVANA ČONKINA – 1993, režie Jiří Menzel

JAK SI ZASLOUŽIT PRINCEZNU – 1994, režie Jan Schmidt

CESTA PEKLEM – 1994, režie Martin Hollý

BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA – 1997, režie Petr Nikolaev

JEZERNÍ KRÁLOVNA – 1997, Václav Vorlíček

PELÍŠKY – 1999, režie Jan Hřebejk

HANELE – 1999, režie Karel Kachyňa

CESTA Z MĚSTA – 2000, režie Tomáš Vorel

MUŠÍME SI POMÁHAT – 2000, režie Jan Hřebejk

OBĚTI A VRAZI – 2000, režie Andrea Sedláčková

ROK ĎÁBLA – 2002, režie Petr Zelenka

PUPENDO – 2003, režie Jan Hřebejk

ŽELARY – 2003, režie Ondřej Trojan

MISTŘI – 2004, režie Marek Najbrt

NON PLUS ULTRAS – 2004, režie Jakub Sluka

HOREM PÁDEM – 2004, režie Jan Hřebejk

SNOWBOAĎÁCI – 2005, režie Karel Janák

DOBLBA! – 2005, režie Petr Vachler

KRÁSKA V NESNÁZÍCH – 2006, režie Jan Hřebejk

OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE – 2006, režie Jiří Menzel

BEZ TVÁŘE – 2007, režie Tomáš Krejčí

MEDVÍDEK – 2007, režie Jan Hřebejk

PRODUCENT

ONDŘEJ TROJAN, producent
TOTAL HELPART T.H.A.

Filmový režisér a producent, herec divadla Sklep se narodil na Silvestra roku 1959 v Praze. Pochází z herecké rodiny - herectví se věnuje jeho otec Ladislav i mladší bratr Ivan. Vystudoval gymnázium s vyznamenáním v roce 1979. Studoval na Pedagogické fakultě, kde ukončil osm semestrů v oboru matematika - chemie. Odešel, protože ho škola nebavila. Od počátku osmdesátých let pravidelně účinkuje s kultovním pražským divadlem Sklep. Kolegové z divadla ho vedle divadla inspirovali i k zájmu o film. Dva roky pracoval ve Filmovém Studiu

Barrandov jako rekvizitář, připravoval se na přijímací zkoušky na FAMU v Praze, kam byl přijat na obor Filmová a televizní režie v roce 1985.

Na FAMU natočil své první krátkometrážní filmy, z nichž zejména televizní cvičení **TÝDEN NA OBRAZOVCE** a půlhodinový film **SEDM** vyvolaly nemalou odezvu na festivalech a mezi diváky. V porevolučním roce 1990 přerušil Trojan studium na FAMU v pátém ročníku, aby natočil svůj celovečerní debut podle scénáře spolužáků Petra Jarchovského a Jana Hřebejka **PĚJME PÍSEŇ DOHOLA** (poprvé se v tomto filmu objevila před kamerou Aňa Geislerová). V roce 1991 Trojan odpromoval na FAMU.

V roce 1992 natočil pro Českou televizi dvoudílný film **PENZIÓNEK**, který mapuje nejlepší skeče a písně Divadla Sklep na přelomu 80. a 90. let. V témže roce založil s kolegy Tomášem Hanákem a Jiřím Burdou Filmovou a televizní společnost Total HelpArt T.H.A., která se zaměřuje na produkci celovečerních filmů, výrobu audiovizuálních děl a na manažerskou činnost pro Divadlo Sklep. O rok později režíroval již v produkci Total HelpArtu divácky velice úspěšnou adaptaci „sklepovsko-havlovského“ dramatu **MLÝNY**.

Total HelpArt T.H.A. v současnosti patří k neúspěšnějším producentům společností vůbec. Spolupracovala na všech filmech Jana Hřebejka (s výjimkou Šakalích let), a může se tedy pochlubit nominací na Oscara za nejlepší zahraniční film (**MUSÍME SI POMÁHAT**) a několika Českými lvy. Na prestižní cenu americké Akademie bylo nominováno i výpravné historické drama **ŽELARY**, které sám Ondřej Trojan natočil podle knižních předloh Květy Legátové *Želary* a *Jozova Hanule*. Snímkem Trojan dokázal, že je nejen schopný producent, který dovede vycítit silnou látku, ale i velice zručný režisér.

Ondřej Trojan realizoval:

TV filmy pro Českou televizi:

PENZIÓNEK (1992)

VELBLOUDI JDOU NOCÍ TAJŮPLNOU (1993)

HISTORKY OD KRBU (cyklus osmi filmových povídek, režie Ondřej Trojan, Tomáš Vorel, Zdeněk Tyc, Václav Koubek..., 1994, 1995)

SKLEP: MLÝNY (1994)

PUMELICE LESNÍ MOUDROSTI (1997)

MULTIKÁR MOVIE SHOW (1998)

WARTBURG MOVIE SHOW (1999)

TV pořady:

NA STOJÁKA (režie Zdeněk Tyc, 2004 -)

Dokumentární filmy pro Českou televizi:

TOTÁLNÍ VELBLOUD KRYŠTOFA TROBÁČKA (umělecký dokument o životě a díle pražského výtvarníka, režie O. Trojan, 1992)

PRAŽSKÁ 5 Z VÍDNĚ DO AKROPOLE (dokument o divadelním, výtvarném a hudebním společenství Pražská 5, režie Petr Nikolajev, 1995)

Celovečerní dokumentární filmy:

AFOŇKA UŽ NECHCE PÁST SOBY (režie Martin Ryšavý, 2004)

Celovečerní filmy - jako režisér:

PĚJME PÍSEŇ DOHOLA (1990)
ŽELARY (2003)

Celovečerní filmy - jako producent:

PELÍŠKY (režie Jan Hřebejk, 1998)
MUSÍME SI POMÁHAT (režie Jan Hřebejk, 2000)
CESTA Z MĚSTA (režie Tomáš Vorel, 2000)
KRUTÉ RADOSTI (režie Juraj Nvota, 2002)
PUPENDO (režie Jan Hřebejk, 2003)
ŽELARY (režie Ondřej Trojan, 2003)
HOREM PÁDEM (režie Jan Hřebejk, 2004)
KRÁSKA V NESNÁZÍCH (režie Jan Hřebejk, 2006)
MEDVÍDEK (režie Jan Hřebejk, 2007)

Jako herec:

SKLEP: MLÝNY (režie Ondřej Trojan, 1994) (TV)
PUMELICE LESNÍ MOUDROSTI (režie Ondřej Trojan, 1997) (TV)
MULTICAR MOVIE SHOW (režie Ondřej Trojan, 1998) (TV)
WARTBURG MOVIE SHOW (režie Ondřej Trojan, 1999) (TV)
CESTA Z MĚSTA (režie Tomáš Vorel, 2000)
SPRÁVCE STATKU (režie Martin Duba, 2003)
SKŘÍTEK (režie Tomáš Vorel, 2005)

TV Nova a podpora českého filmu

Formou produkce, koprodukce nebo předkupu televizních vysílacích práv umožnila TV Nova natočení celé řady kvalitních a přitom divácky atraktivních snímků, jako Šakalí léta, Byl jednou jeden polda, Pták Ohnivák, Jezerní královna, Válka barev, Playgirls, Andělská tvář, Z pekla štěstí, Kameňák 1, 2 a 3, Non plus ultras, Pánská jízda, Jak básníci neztrácejí naději, Duše jako kaviár či Příběhy obyčejného šílenství. Podle bestselleru Michala Viewegha a v režii Filipa Renče pak TV Nova ve vlastní produkci natočila komedii **Román pro ženy**, která byla nejnavštěvovanějším filmem roku 2005 a jako divácky nejúspěšnější snímek také získala Českého lva. Nova dále koprodukovala filmy **Jak se krotí krokodýli**, **Raftáci**, **Účastníci zájezdu** (všechny tři snímky patřily k nejnavštěvovanějším v prvním čtvrtletí roku 2006), **Obsluhoval jsem anglického krále**, který podle předlohy Bohumila Hrabala natočil Jiří Menzel, **Ro(c)k podvratáků** Karla Janáka. Nova také finančně podpořila vznik filmu **Bestiář** režisérky Ireny Pavláskové, veleúspěšný film Jana Svěráka **Vratné lahve**, na který už do kin přišlo více jak jeden milion diváků, a nejnovější film Jana Hřebejka **Medvídek**. V současné době s finanční podporou TV Nova vzniká několik dalších českých filmů. Patří k nim např. snímek Filipa Renče **Na vlastní nebezpečí**, **Svatba na bitevním poli aneb hodiny před slávou** Dušana Kleina, **O život** Milana Šteindlera, pohádka **Nejkrásnější hádanka**, kterou režíruje Zdeněk Troška, komedie debutanta Jana Prušinovského **František je děvkař**, poetický snímek Vladimíra Michálka **O rodičích a dětech** či další film Jana Hřebejka na motivy povídek Petra Šabacha **U mě dobrý**. O koprodukci dalších českých filmů televize Nova jedná.

FILM VZNIKL VE SPOLUPRÁCI

PARTNEŘI

PARTNER DISTRIBUCE

FILM PODPOŘILI

FILM POJISTILA

ČESKÁ PODNIKATELSKÁ
POJIŠŤOVNA, A. S.

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI FILMU

Centrum.cz

MLADÁ FRONTA
DNES

JCDecaux

IMPULS
Ráááááadio

DISTRIBUTOR

KONTAKT

www.medvidek-film.cz

Total HelpArt T.H.A.

Kříženeckého nám. 322, 152 53, Praha 5
tel.: 267 073 007 (2436), fax:267 073 836

E-mail: total@tha.cz

www.tha.cz

Mediální servis

2media.cz, s.r.o.

www.2media.cz

Pavλίna Fechterová, pavlina@2media.cz

Naďa Machková, nada@2media.cz, 602 11 25 35

Veronika Machková, veronika@2media.cz, 724 702 241

© Total HelpArt T.H.A. 2006

(všechny zde uvedené informace, včetně doslovných citací, jsou k volnému použití)